P.U.Z. – „Regenerare urbană, creșterea mobilității urbane nepoluate prin investiții de tip integrat în soluții inteligente aferente unui coridor de mobilitate prin redirecționarea circulației rutiere printr-un pasaj subteran și extinderea, modernizarea și dotarea spațiului pietonal din zona centrală a Municipiului Câmpina"

STUDIU DE FUNDAMENTARE

PRIVIND REGIMUL DE ÎNĂLȚIME, SILUETĂ, ACCENTE VERTICALE

ȘI

STUDIU DE FUNDAMENTARE

PRIVIND RELAȚIA SPAȚIAL-CONFIGURATIVĂ ȘI FUNCȚIONALĂ A CADRULUI CONSTRUIT DIN ZONA STUDIATĂ ÎN RAPORT CU CEA ÎNVECINATĂ

MUNICIPIUL CÂMPINA

Cod proiect: 25/U/2021

Faza de proiectare: P.U.Z.

Proiectant general P.U.Z

S.C. KXL Studio S.R.L.

2022

DATE GENERALE

Denumirea obiectivului de investiții:	P.U.Z. – „Regenerare urbană, creșterea mobilității urbane nepoluate prin investiții de tip integrat în soluții inteligente aferente unui coridor de mobilitate prin redirecționarea circulației rutiere printr-un pasaj subteran și extinderea, modernizarea și dotarea spațiului pietonal din zona centrală a Municipiului Câmpina”
Amplasament:	Zona Centrală a Municipiului Câmpina
Beneficiarul lucrării:	Municipiul Câmpina
Proiectant general:	S.C. KXL STUDIO S.R.L.

COLECTIV DE ELABORARE / FOAIE DE SEMNĂTURI

	Titulatură / Specialitate / responsabil	S.C. KXL STUDIO S.R.L.	
Colectiv de elaborare	Șef proiect specialitate	Urb. Diana Constandache	
	Întocmit	Urb. Maria Costelia Clapa	
	Întocmit	Urb. Ana-Maria Florea	

RUR Diana M. CONSTANDACHE master urbanist

CUPRINS – Piese scrise

CAPITOLUL I - INTRODUCERE 4
1.1. Scopul și obiectivele studiilor 4
1.2. Corelarea cu documentațiile de urbanism aprobate și alte documentații....5
1.3. Mod de abordare al studiilor în cadrul PUZ....7
1.4. Concepte utilizate în modul de abordare 8
1.5. Date generale ale amplasamentului....10
1.6. Istoric amplasament 11
1.7. Definiții ale termenilor utilizați....12
CAPITOLUL II – ANALIZA CRITICĂ A SITUAȚIEI EXISTENTE 14
2.1. Încadrarea zonei studiate la nivelul orașului – elemente de cadru natural 14
2.2. Încadrarea zonei studiate la nivelul orașului – cadru antropic/urban - țesut existent 14
2.3. Analiza evoluției arhitecturale, urbanistice și funcționale a teritoriului 15
2.4. Analiză generală de identificare și caracterizare a principalelor elemente spațial – configurative și funcționale din zonă 20
2.5. Relația spațial – configurativă și funcțională a zonei analizate cu cea învecinată 21
2.6. Identificarea elementelor de patrimoniu 43
2.7. Silueta urbană, desfășurate și analiza fronturilor; 44
2.8. Modul de percepere a spațiului de pe principalele direcții de circulație 48
2.9. Elemente de reper – accente verticale;....56
2.10. Secvențe peisaj – percepția în mișcare; 58
CAPITOLUL III – EVIDENȚIEREA DISFUNCȚIONALITĂȚILOR ȘI PRIORITĂȚI DE INTERVENȚIE; 61
3.1 Disfuncționalități la nivel general 61
3.2. Concluzii....62
CAPITOLUL IV – PROPUNERI DE ELIMINARE SAU DIMINUARE A DISFUNCȚIONALITĂȚILOR 63
4.1 Priorități de intervenție 63
4.2 Recomandări....63
Bibliografie....66

CAPITOLUL I - INTRODUCERE

1.1. Scopul și obiectivele studiilor

Studiile sunt elaborate cu scopul de a fundamenta **Planul Urbanistic Zonal (P.U.Z)** „Regenerare urbană, creșterea mobilității urbane nepoluante, prin investiții de tip integrat în soluții inteligente aferente unui coridor de mobilitate prin redirecționarea circulației rutiere printr-un pasaj subteran și, extinderea, modernizarea și dotarea spațiului pietonal din zona centrală a Municipiului Câmpina" organizat de Primăria Municipiului Câmpina.

Zona supusă intervenției face parte din nucleul central al municipiului Câmpina, fiind în același timp o arie de mare interes, un spațiu public reprezentativ și un pol de atracție turistică. Toate aceste atribute au determinat administrația publică locală să reconsidere zona cu intenția:

- amplificării potențialului funcțional;
- definirii unui spațiu al pietonului (circulația auto trecând într-un plan secund, cu asigurarea accesibilității, dar nu și o tranzitare majoră în cadrul tramei);
- favorizării destinderii contactelor sociale și agrementului;
- diversificării gamei de oferte (în timp) pentru stimularea animației pe întregul parcurs al zilei;
- realizării unei „noi imagini" a centrului municipiului, racordată la exigențele contemporane și care să determine un puternic atașament al locuitorilor, vital pentru evoluția zonei.

Obiective care se vor urmării conform temei generale a PUZ:

- Restructurare intraurbană - pleacă de la principiul dezvoltării de la centru spre periferii. Conceptul pledează pentru reconsiderarea suprafețelor de terenuri virane și pentru revitalizarea zonelor destructurate;
- Peisaj - un capitol indispensabil pentru consolidarea imaginii unui "oraș verde";
- Punerea în valoare a elementelor valoroase de fond construit, protejarea monumentelor istorice și a clădirilor de patrimoniu;

Sinteza studiului cuprinde concluziile tuturor analizelor, formulate sintetic astfel încât să rezulte argumente pentru recomandările transpuse în documentația PUZ. Această sinteză este axată în principal pe diagnosticarea disfuncționalităților și pe formularea propunerilor de eliminare/diminuare a acestora și de valorificare a potențialului.

În cadrul P.U.Z. se vor analiza, și pe cât posibil prelua, **propunerile proiectelor desemnate câștigătoare în cadrul Concursului de Soluții** realizat la nivelul anului 2010, ce trata arealul cuprins în zona de studiu propusă pentru prezentul PUZ.

Concursul a fost inițiat de Primăria Municipiului Câmpina și a avut ca scop principal selectarea celor mai bune propuneri pentru modernizarea și reabilitarea zonei centrale a municipiului Câmpina, pe tronsonul bulevardului Carol I, limitat de străzile Henri Coandă, Sergent Major Erou Grigore Nicolae și Strada Maramureș și zonele adiacente acestuia.

1.2. Corelarea cu documentațiile de urbanism aprobate și alte documentații

Corelare între P.U.G. municipiului Câmpina și situația existentă pe teren;

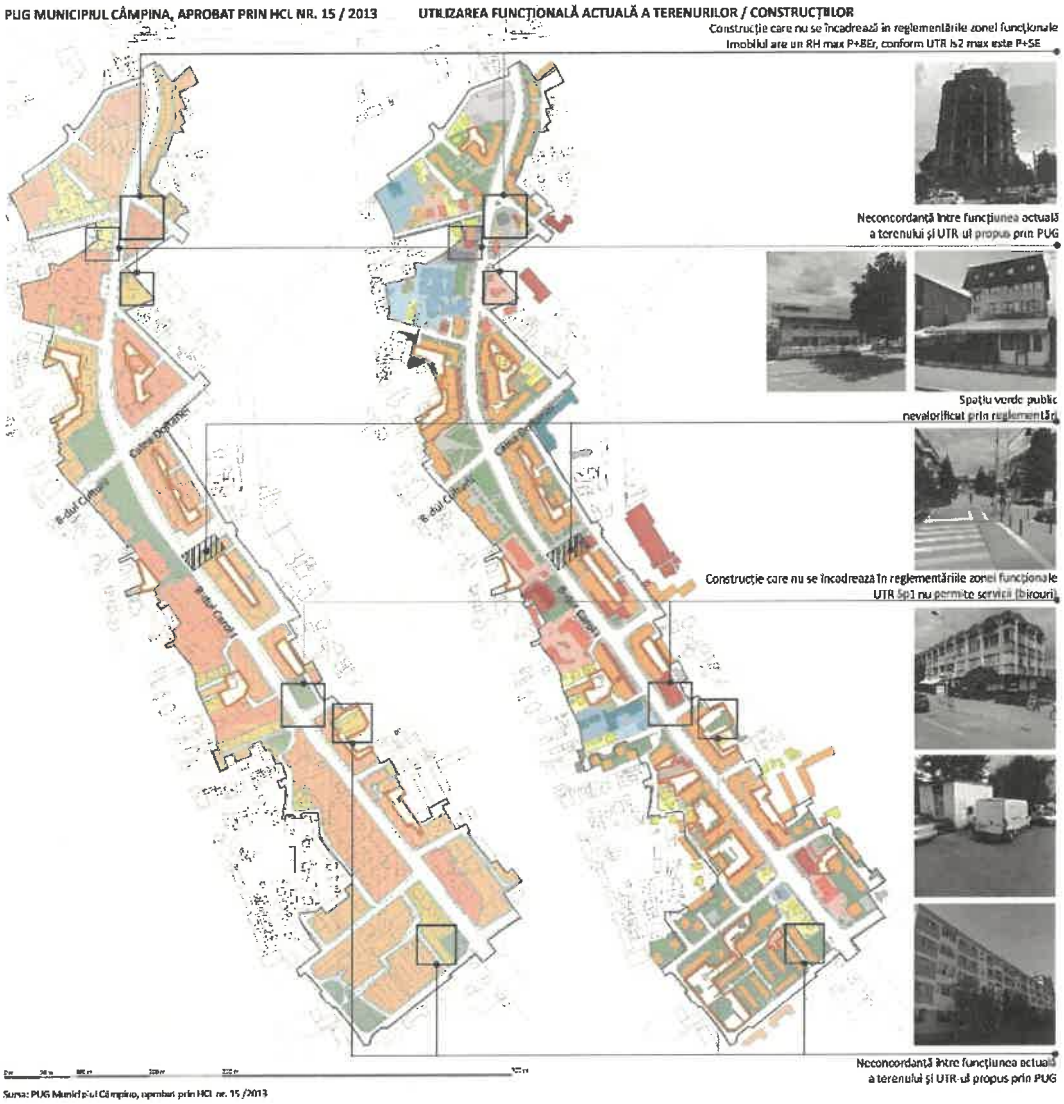

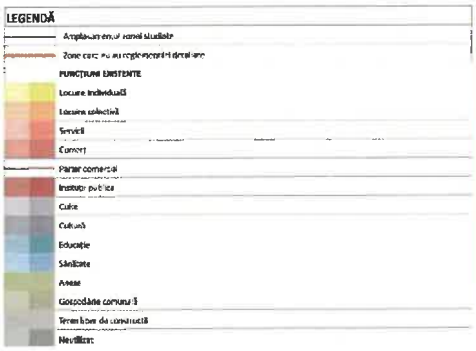

	ZONE FUNCȚIONALE CONFORM PUG MUN. CÂMPINA	POT	CUT	RH MAX	H MAX
L1	Subzona locuințelor individuale și colective mici cu P - P+2 niveluri situate în interiorul zonei protejate cu valoare arhitectural - urbanistică	35%	1.0	P+2E	10 m
L2	Subzona locuințelor individuale cu regim de construire continuu și discontinuu cu înălțimea maxim P+2 niveluri	50%	1.5	P+2E+M	50%
L3	Subzona locuințelor colective cu regim de construire continuu și discontinuu și înălțime maxim P+4 niveluri	50%	2.5	distanța dintre alin zonelor	
IS1	Subzona pentru instituții și servicii de interes general cu regim de construire continuu și discontinuu situate în zona protejată	50%	1.5	P+2E	50%
IS2	Subzona pentru instituții și servicii de interes general cu regim de construire continuu și discontinuu	60%	2.5	P+5E	50%
IS1/L1	Subzona mixtă compusă din instituții și servicii, locuințe individuale și colective mici P+2 niveluri, situată în interiorul zonei protejate cu valoare arhitectural-urbanistică	40%	1.5	P+2E	50%
IS2/L2	Subzonă mixtă compusă din instituții și servicii, locuințe individuale cu regim de construire continuu și discontinuu	50%	1.5	P+2E P+3F+M	50%
IS2/L3	Subzonă mixtă compusă din instituții și servicii, locuințe colective cu regim de construire continuu și discontinuu și înălțime de maxim P+4 niveluri	50%	2.5	P+3F+M P+4E	50%
SP1	Zona spațiilor verzi amenajate, scuaruri publice, parcuri, grădini	5%	0.2	P+2E	50%
C1	Subzona căilor de comunicație rutieră	35 - 50%	1.0 - 2.5	[illegible]	

Corelarea cu propunerile câștigătoare ale concursului de soluții din anul 2010;

- **Concept 1** – "Conceptul proiectului este legat integral de situarea orașului într-o vale, de prezența curbelor de nivel în interiorul orașului, esențiale în definirea acestui spațiu dintre ape, care a fost ales cu mult timp în urmă ca amplasament pentru construirea orașului pe care il cunoaștem astăzi sub numele de Campina. In procesul de urbanizare in Campina s-a procedat la minimizarea impactului formelor de relief, pentru asigurarea circulației pe o artera majora si transformarea zonei centrale într-o banala strada plata. Din acest motiv ,un aspect cheie al provocării pe care o reprezintă valorizarea caracteristicilor specifice ale orașului prin intermediul unui proiect urban pasager, este asigurarea fluentei dar si a conexiunii noului spațiu public cu fondul construit existent. Diferența de nivel de 7m calculata intre extremitatea nordica si sudica a sitului, respectiv pe lungimea traseului tunelului subteran, este astfel considerata departe de a fi un impediment, fiind utilizata in proiectul propus pentru a aduce nivelul spațiului public la nivelul de acces al parterelor comerciale sau cu funcțiuni publice ce caracterizează orice zona centrala urbana. În același timp, diferența de nivel este exploatata in scopul ierarhizării, creând un spațiu public care se parcurge in secvențe, de-a lungul axului existent nord-sud. Cei 500 de metri ai Bulevardului Carol I, sunt astfel ritmați de o serie de spatii variate, dar in același timp adecvate. Fiecărei secvențe ii corespunde un spațiu specific, corelat integral cu caracterul diferit al vecinătăților si cu necesitățile fiecărei zone. Fără a fi copleșitor, în funcție cu scara arhitecturala a orașului, noul spațiu public se parcurge treptat, noțiunea de promenada este reinventata in funcție de specificul si necesitățile complexe ale acestei zone centrale.
  Armonizarea funcțiunilor de zona centrala, de brand si de agrement in raport direct si variat, cu noul spațiu public, transforma viitorul centru al orașului Câmpina într-un pol de atracție turistica si determina in mod decisiv evoluția din punct de vedere economica a orașului. Zona centrala a orașului devine astfel un spațiu public reprezentativ, complex prin caracterul sau specific si funcțional, creând o zona de mare interes prin valorificarea aspectelor caracteristice sitului și creând în același timp o imagine originala dar si veridica a identității orașului Câmpina."

- **Concept 2** – „Transformarea zonei centrale într-un spațiu pietonal major este forma prin care orașul și locuitorii săi își doresc de fapt să se redefinească la nivel urban si comunitar. Necesitatea unui spațiu pietonal survine urmare a coagulării unei comunități puternice si a unei atitudini civice. Paradigma sub care propunem sa așezam aceasta transformare este aceea a sustenabilității și dezvoltării durabile.
  Epoca industriei extractive a rămas în moștenirea genetica a orașului însă peste acesta se suprapune acum necesitatea exploatării sustenabile a resurselor, a peisajului natural și a tradițiilor culturale. Câmpina poate deveni centrul economic și cultural al unei zone turistice ample cu un potențial imens așezată într-un un cadru natural și climatic excepțional și care beneficiază și de resurse culturale semnificative. Câmpina își poate reconfigura prioritățile strategice de la exploatarea zăcămintelor petroliere la exploatarea energiilor regenerabile și cercetare avansata.
  Noua configurație propusă a centrului își dorește să facă aceasta declarație „publica" privind viitorul orașului si al comunității. Oferta spațiului public trebuie lărgita cu funcțiuni și evenimente culturale: spectacole, workshopuri, ateliere, serate, concerte, funcțiuni ce ajută și la coagularea comunitară, info-point turistic pentru oraș și pentru zonă, spatii expoziționale cu tematici

referitoare la cultură, istoria si economia zonei; platforme pentru încurajarea meșteșugurilor și a producției locale de obiecte și bunuri".

1.3. Mod de abordare al studiilor în cadrul PUZ

Pornind de la demersul d0de analiză de sit, prezentul studiu urmărește aprofundarea diferitelor niveluri de abordare a proiectării urbanistice. Demararea studiului va include o analiză la scară largă, o identificare a tipologiilor în care se va realiza propunerea ulterioară, definind caracteristicile, valorile și potențialul sitului.

Elementele generale de temă ale prezentului studiu în corelare cu cele ale P.U.Z.:

- Utilizarea actuală a terenurilor și tipul de proprietate al acestora;
- Stabilirea zonelor de dezvoltare urbanistică pentru categoriile de funcțiuni;
- Stabilirea regimului de înălțime la nivelul zonei studiate;
- Stabilirea zonelor de reconversie și regenerare urbană;
- Reconfigurarea spațiului în scopul creșterii confortului fizic al rezidenților din zonă (în special în raport cu nivelurile de zgomot și poluare);
- Regenerarea spațiului urban prin extindere / modernizare trasee / piste pentru pietoni și biciclete a trotuarelor, a zonelor pietonale și a celor două parcuri existente (Parcul Milia și Parcul Regele Mihai);
- Amenajarea unor suprafețe suficiente pentru pietoni și bicicliști și promovarea unui design care să încurajeze locuitorii să se plimbe și să se bucure de spațiul urban;
- Optimizarea folosirii spațiului urban și îmbunătățirea calității vieții prin reamenajarea zonelor reziduale rămase printre blocurile de locuințe și a zonei centrale a orașului;
- Crearea unui itinerariu pietonal în zona centrală a orașului care să lege mai multe spații publice/comerciale și zona de promenadă;
- Testarea vocațiilor alternative ale spațiilor urbane, altele decât pentru deplasarea și staționarea autovehiculelor, prin organizarea de evenimente (instalații urbane, străzi deschise, spații sociale comunitare de agrement, etc)

Conceptul fundamental de dezvoltarea durabilă va satisface exigențele contemporane de natură economică, socială, culturală și ecologică, precum și pe acelea ale unei culturi urbane inexistentă până acum în vechile planuri urbanistice. Astfel, se impune elaborarea și aprobarea unui P.U.Z. in raport direct cu Planul de Mobilitate Urbană Durabilă (PMUD), pe baza unei analize obiective și precise a situației existente, coroborate cu prevederile Strategiei de Dezvoltare Locala 2021-2027 a municipiului Câmpina.

În cadrul studiilor se vor aborda diferite aspecte în relație cu PUZ:

- regimului de înălțime;
- desfășurate caracteristice;
- studiu fotografic;
- identificare accente verticale în raport cu silueta urbană;

Obiectul lucrării constă în documentarea unui spațiu de aproximativ 28.3 de hectare, aflat în Municipiul Câmpina. Acest teritoriu este alcătuit din zone diferite atât din punct de vedere al funcțiunii actuale, cât și din punct de vedere al cadrului natural/antropic.

În ceea ce privește metodologia elaborării, studiul are ca bază informațiile colectate în cadrul vizitei pe sit și de pe internet, precum și cele primite din partea Primăriei Municipiului Câmpina, prelucrarea și

redactarea informațiilor fiind efectuate de o echipă de specialiști - urbaniști. Recomandările privind soluția finală vor fi formulate pe baza rezultatelor obținute din analizelor multicriteriale pe diverse paliere și vor avea ca scop conformarea urbanistică cu importanță deosebită la nivelul Municipiului Câmpina, ce vor fi preluate în documentația de urbanism tip PUZ inițiată.

1.4. Concepte utilizate în modul de abordare

„Orașul reprezintă un spațiu urban amenajat, cu funcții multiple în viața socială și cu numeroase relații cu exteriorul său", rezultă, în mod necesar, *„necesitatea abordării sale ca un sistem socio-spațial"*[1]. Pornind de la această afirmație orașul este format din mai multe elemente care privite ca un întreg conturează ceea ce noi numim *"structura urbană"*.

Structura urbană reprezintă totalitatea relațiilor ce se stabilesc în teritoriul între elementele constitutive ale cadrului urban. Cadrul urban poate fi astfel descris o asociere de elemente fizice în plan, respectiv construcții, străzi, vegetație cât și ca necesități rezultate ale evoluției umane respectiv diversitatea societății, evoluția tehnologiei, schimbările climatice etc. În cadrul transformărilor ce caracterizează evoluția societăților umane, unul din mijloacele prin care acest proces se manifestă este schimbarea calitativă și cantitativă a mediului de viață.

Compoziție urbană

„Compoziția urbană are un rol esențial în evoluția orașului și în procesul de configurare a identității sale.

Compoziția urbană reprezintă un aspect esențial și inconfundabil al concepției asupra orașului, dar și al conceperii acestuia – al planificării dezvoltării sale ca întreg, sau la scara zonelor urbane.

Compoziția urbană are vocația de a face posibilă o coabitare spațială a unor elemente aflate, inițial în contradicție."[2]

Morfologie urbană

„Morfologia urbană reprezintă studiul formei alcătuirilor urbane și al proceselor de formare a acestora. Corelat cu structura urbană și caracterul spațiului se identifică nivele de complexitate diferite a proceselor alcătuirilor urbane, care se diferențiază în zone urbane, orașe, metropole, aglomerații urbane, zone metropolitane.

Înțelegerea conceptului de morfologie urbană prin studiul țesutului urban, al țesăturii urbane, în scopul decodificării structurii spațiale a peisajului construit și a celui urban, prin raportare la structura fizică a unui spațiu urban neplanificat, organizat spontan.

Morfologia urbană este constituită din două paliere distincte, la nivelul vieții urbane – din punct de vedere spațial-funcționale și la nivelul cadrului urban – din punct de vedere spațial-perceptiv."

[1] **Nicolae, V, Constantin, L. -** ***Bazele economiei regionale și urbane,*** Editura Oscar Print, București, 1998

[2] **Berza, Victoria-Marinela, Conf. dr. Arh. –** ***Structură și compoziție urbană – Note de curs,*** Universitatea „Spiru Haret" București, An universitar 2011-2012.

Traseu urban și percepție

Noțiunea de *"traseu urban"* nu se mai limitează astăzi doar la traseele tradiționale, planimetrice (străzi și axe ce conturează forma urbană) ci se extinde către sfera percepției permițând înțelegerea și conturarea formei orașului ca entitate unică în funcție de caracteristicile dobândite de-a lungul timpului (evoluția parcelarului, structurarea aliniamentelor, elementele de reper, elementele de patrimoniu etc.)

„Anumite trasee pot deveni caracteristici importante în multe moduri. Obstacolele din trafic, care adesea complică structura, o pot clarifica în unele situații prin concentrarea fluxului de traversare pe mai puține canale, care devin astfel conceptual dominante.

Concentrarea unor utilizări sau activități speciale pe o stradă poate genera un interes major pentru observator.

Calități spațiale caracteristice au permis întărirea imaginii anumitor trasee. Caracteristicile speciale ale fațadelor au fost, de asemenea, importante pentru identitatea traseelor.

Proximitatea față de unele elemente speciale ale orașului poate, de asemenea, să dea un plus de importanță unui traseu.

Traseele pot fi nu doar identificabile și continue, dar pot avea și o calitate direcțională: o direcție de-a lungul axului se poate distinge ușor de opusul său. Aceasta se poate realiza printr-un gradient, o schimbare obișnuită a unei anumite trăsături, care se cumulează pe o singură direcție.

Traseele cu origini și destinații clare și bine cunoscute au avut identități mai puternice, au contribuit la închegarea orașului și au oferit observatorului care le parcurge o bună percepție a direcțiilor.

Un traseu care capătă o caracteristică direcțională, poate avea, în continuare, atributul de a fi scalat: observatorul își poate percepe poziția pe întreaga lungime a traseului, poate înțelege ce distanță a parcurs sau cât mai are de parcurs. Acele caracteristici care facilitează scalarea, oferă de obicei și o percepție a direcției, în afara simplei metode de a număra intersecțiile, care este non-direcțională, dar poate fi utilizată pentru a calcula distanțele. Scalarea poate fi realizată printr-o secvență de repere sau noduri cunoscute aflate pe traseu.

Traseele, rețeaua liniilor obișnuite sau potențiale de deplasare prin complexul urban, sunt cele mai puternice mijloace prin care poate fi ordonat întregul."

Imagine urbană este alcătuiră dintr-o multitudine de elemente cum ar fi siluetă urbană, volumetrie, materialitate, coloristică, percepție, adică elemente ale cadrului urban, dar și elemente ale cadrului natural (spații plantate, parcuri, vegetație de aliniament, cursuri de apă, etc.), care împreună cu aspectele socio-economice și culturale (actorii urbani, evenimente, tradiții, activități specifice, etc.) se conectează și comunică pentru a crea și a da viață cadrului imaginii urbane.

Peisajul este definit prin Convenția Peisajului de la Florența ca parte de teritoriu perceput ca atare de către populație, al cărui caracter este rezultatul acțiunii și interacțiunii factorilor naturali și/sau umani.

Astfel peisajului devine parte a fundamentării politicilor de urbanism și amenajare a teritoriului, de mediu, culturale, agricole, economice și sociale, deoarece peisajul:

- participă la interesul general cultural, ecologic, de mediu și social;
- constituie o resursă favorabilă pentru activitatea economică;
- protecția, managementul și amenajarea duce la crearea de locuri de muncă;
- contribuie la formarea culturilor locale;
- este o componentă de bază a patrimoniului natural și cultural european;

- contribuie la bunăstarea umană și la consolidarea identității europene;
- este o parte importantă a calității vieții din areale urbane / rurale;
- schimbările economice mondiale continuă să accelereze transformarea peisajelor;

Peisajul are două tipologii principale:

- peisajul natural – patrimoniul natural, zone verzi importante în teritoriu, zone umede, habitate, etc.
- peisajul antropic – peisajul construit sau urban – patrimoniul construit, rezultatele acțiunii antropice, peisaje rurale – și peisajul cultural material și imaterial (tradiții, evenimente, cutume).

Peisajul urban reprezintă citirea orașului în manieră vizuală, perceput ca o succesiune de tablouri și bazat pe un parcurs.

1.5. Date generale ale amplasamentului

Municipiul Câmpina este situat în județul Prahova care face parte din Regiunea Sud-Muntenia a României, municipiu aflat în proximitatea polilor de creștere Ploiești - București Brașov, ,,poartă de intrare" în zona turistică Valea Prahovei.

Municipiul Câmpina reprezintă un procent de 0.51% din suprafața totală a județului, având o suprafață totală de 24,23 km2 și are următoarele coordonate geografice: 45°7'48" latitudine nordică / 25°44'24" longitudine estică. Acesta se situează la o altitudine de 435 m deasupra nivelului mării.

Suprafața totală administrativ – teritorială a Municipiului Câmpina este de 2423 hectare din care 1515,79 ha – intravilan / 907,2 ha extravilan.

Unitățile administrative cu care se învecinează Câmpina sunt: Nord-Vest – Comuna Cornu, Nord-Est – Comuna Brebu, Nord – Șotrile, Vest – Comuna Poiana Câmpina, Sud-Est – Comuna Bănești, Est – comuna Telega. Populația după domiciliu la 1 iulie 2020 a municipiului Câmpina, conform INS, este de 35.960 de locuitori reprezentând astfel un procent de 4,58% din populația totală a județului Prahova.

Studiul are ca subiect zona centrală a Municipiului Câmpina în care au fost identificate 3 tronsoane, conform caietului de sarcini:

- segmentul dintre intersecția Străzilor Erupției și Orizontului cu B-dul N. Bălcescu și, intersecția Străzii Frații Golești cu B-dul Carol I;
- segmentul dintre intersecția Bd-ului Carol I cu strada Toma Ionescu, până la intersecția Bd-ului Carol I cu Calea Doftanei reprezintă zona propusă pentru creșterea mobilității nepoluante prin investiții de tip integrat - realizarea unui pasaj subteran;
- segmentul cuprins între intersecția Străzii Sg. Maj. Erou Grigore Nicolae cu Bd-ul Carol I și, intersecției Străzii Toma Ionescu cu Bd-ul Carol I reprezintă zona propusă pentru reconfigurare și dotarea spațiului pietonal;

Zona studiată are o suprafață de 28.3 HA.

Elemente de cadru natural ce pot interveni în modul de organizare urbanistică:

- relief,
- rețeaua hidrografică,
- clima,
- condiții geotehnice și riscuri.

Municipiul Câmpina este înconjurat de trei cursuri de apă (Câmpinița, Doftana, Prahova), care au generat terasa de formă triunghiulară pe care este amplasată localitatea, cu pante blânde și abrupte. Aceasta

este înconjurată de dealuri cu altitudini medii de circa 600 m NMN care protejează depresiunea de vânturi puternice.

Din punct de vedere geologic, zona se distinge printr-o structură complexă.

Zăcămintele de petrol de pe teritoriul localității sunt cantonate în nisipurile și gresiile Pliocene, de la contactul cu accidental tectonic și până la 500 m sud de acesta, unde petrolul intră în contact cu apa de sinclinal.

Topoclimatul zonei are un caracter de adăpost, atât față de fluxul vestic, cât și față de pătrunderea crivățului din nord-est. Vânturile care bat sunt de tip foehn. Viteza medie a vântului este de 1,5 m/s.

Temperatura medie anuală este de +9,5 grade Celsius.

Cantitatea de precipitații anuală variază între 500-700 mm/an.

De menționat este trăsătura deosebită pe care Municipiul Câmpina o are, având cele mai multe zile însorite din toată țara - între 160 și 180 zile anual.

1.6. Istoric amplasament

Printre primele documente cu privire la existența localității sunt și cele de la începutul secolului al XVI-lea (3 ianuarie 1503) când satul Câmpina era trecut în registrele comerciale ale Brașovului. Dacă în secolul al XVI-lea Câmpina apărea ca sat și făcea parte din actualul Județ Prahova, în al II-a jumătate a secolului al XVII-lea, documentele amintesc de târgul Câmpina, funcție ce se va perpetua în timp devenind, până în mijlocul secolului al XIX-lea, factorul dinamic, alături de vamă, în dezvoltarea așezării.

Municipiul Câmpina datează documentar de la data de 8 ianuarie 1503. Orașul a avut rolul de vamă datorită amplasării într-un punct strategic, ce a folosit drept drum comercial între provinciile românești Transilvania și Muntenia, la o răscruce de drumuri și a poziției geografice la intrarea în Munții Carpați. Având această poziție de punct strategic pentru controlul mărfurilor, municipiul s-a bucurat de o dezvoltare rapidă beneficiind de numeroase avantaje în urma comerțului care se practica aici. A ocupat poziția de vamă din anul 1422, însă prima mențiune documentată este din anul 1661, până în 1840 când vama a fost mutată mai întâi la Breaza și apoi definitiv la Predeal.

La începutul secolului al XIX- lea, Câmpina ajunge pe primul loc al vămilor Țării Românești datorită păcurii, care oferea un plus de importanță și valoare acestui loc, însă după acest eveniment dezvoltarea municipiului a cunoscut o perioadă de stagnare a ritmului de creștere până spre finalul secolului.

În 1860, localitatea avea 2777 locuitori și o zestre imobiliară de 543 de case cu un etaj, două cu două etaje și una cu trei etaje, în timp ce numărul prăvăliilor se ridica la 26. La 1864, Câmpina este recunoscută oficial ca oraș / „urbe".

În anul 1864, târgul de la Câmpina este ridicat la rangul de oraș în mod legitim prin Legea Comunelor. Odată cu exploatarea petrolului în zonă ritmul dezvoltării așezării cunoaște o creștere rapidă. Principalele ocupații ale locuitorilor din Câmpina erau : agricultura, negustoria, apicultura, cărăușia și extragerea păcurei. În acele vremuri existau opt mori de apă pe râurile Prahova și Doftana.

Pe parcursul ultimelor trei decenii ale secolului al XIX-lea, se realizează străzi și piețe și își face apariția o serie de clădiri de interes general (primărie, școli, mici unități economice ș.a.). Dezvoltarea se va resimți și în creșterea suprafeței amenajate la 1569 ha, locuită în 1879 de 3779 locuitori.

În anul 1879 a fost inaugurată calea ferată Ploiești – Predeal pe al cărei traseu figura o oprire în gara din Câmpina.

Către sfârșitul secolului trecut, nucleul principal de interes al dezvoltării urbanistice a municipiului se va localiza peste actuala axa NV-SV, respectiv bulevardele Carol I și Nicolae Bălcescu, ce se intersectează cu

axa SV-NV, respectiv Bulevardul Culturii-Calea Doftanei. Primele blocuri de locuințe sunt ridicate la începutul anilor '60 pe Strada Mihai Eminescu, între Calea Doftanei și Strada 1 Mai, continuând apoi către sfârșitul anilor '60 cu blocurile P+10 situate pe frontul sud-vestic al Bulevardului Carol I, între intersecția cu Strada Toma Ionescu și cea cu Strada Schelelor-Sondei.

În anii 1981-1989 începe realizarea fronturilor de blocuri pe cele doua laturi ale Bulevardului Carol I, cu unele amorse în adâncime, ultimele tronsoane executate fiind cele din zona intersecției Bulevardului Carol I cu Bulevardul Culturii, frontul vestic, în perioada 1985-1989.

După încheierea războiului și debutul etapei comuniste, în anul 1994 capătă statutul de municipiu. După 1990 se fac unele plombări, cum ar fi clădirea actuală a Băncii Comerciale Române, refațadări ale unor imobile izolate, cum ar fi Hotel Muntenia, Romtelecom, Grupul Școlar Silvic (toate acestea fiind amplasate pe frontul vestic al Bulevardului Carol I), se diversifică funcțiile de la parterul blocurilor riverane și se continuă activitatea de îmbunătățire a aspectului spațiului public.

În prezent, în municipiu predomină locuirea de tip individual cu un regim de înălțime mic. Locuirea de tip colectiv se găsește, în principal în zona centrală și în cartierul Turnătorie. Regimul de înălțime al locuințelor colective variază între P+3E și P+10E, cele din urmă fiind accente de înălțime de-a lungul principalului coridor de traversare pe axa Nord – Sud a municipiului.

1.7. Definiții ale termenilor utilizați

Accente verticale – raportarea unor elemente de cadrul construit la cele învecinate și evidențierea lor prin volumetrie și înălțime;

Aliniere – linia pe care sunt dispuse fațadele clădirilor spre stradă și care poate coincide cu aliniamentul sau poate fi retrase față de acesta;

Aliniament – linia dintre domeniul public și proprietatea privată;

Alimentație publică – reprezintă localul public în care se servesc preparate culinare, produse de cofetărie-patiserie, băuturi, caracterizându-se prin aceea că în cadrul lui se îmbină activitatea de pregătire/preparare cu activitatea de comercializare, însoțită de servicii specifice care asigură consumul acestora pe loc;[3]

Compoziția urbană – relația dintre funcțiune, modul de ocupare a parcelei, economie și stil cu aplicarea regulilor de urbanism;

Desfășurată stradală – totalitatea fațadelor clădirilor dispuse de-a lungul unei străzi;

Dotări publice – terenuri, clădiri, construcții, amenajări și instalații, altele decât sistemul de utilități publice, aparținând domeniului public sau privat al unităților teritorial-administrative sau al statului și destinate deservirii populației unei anumite zone. Realizarea acestora reprezintă obiectiv de utilitate publică. Dotările publice cuprind obiective de învățământ, sănătate, cultură, sport și recreere, protecție și asistență socială, administrație publică, autoritățile judecătorești;

Forma urbană - raportul dintre țesutul urban și structura urbană;

Front – Plan vertical în care sunt situate fațada unei clădiri sau fațadele unui ansamblu de clădiri;[4]

Imagine urbană - o imagine caracteristică care ea însăși prezintă interes, elementele fiind obiectivele unui sit, punctele de observare si observatorul;

Indicatori urbanistici - instrumente urbanistice specifice de lucru pentru controlul proiectării și al dezvoltării durabile a zonelor urbane, care se definesc și se calculează după cum urmează;

Procent de ocupare – reprezintă raportul dintre suprafața construită la sol și suprafața parcelei;

[3] preluat din HGR 843/1999 privind încadrarea pe tipuri a unităților de alimentație publică neincluse în structurile de primire turistice

[4] https://dexonline.ro/definitie/front

Coeficient de utilizare - reprezintă raportul dintre suprafața construita desfășurată și suprafața parcelei;
Parcelă – suprafață de teren ale cărei limite sunt sau nu materializate pe teren, proprietatea unuia sau mai multor proprietari, aparținând domeniului public sau privat, și care are un număr cadastral ce se înscrie în registrul de publicitate funciară;
Perceperea – preluarea tuturor informațiilor din mediul înconjurător în momentul contactului cu un mediu prin intermediul simțurilor;
Profil stradal – forma de organizare, dimensionare și amenajare a arterelor de circulație, în secțiune transversală;
Regim de înălțime – înălțimea unei clădiri exprimate în număr de nivele și descrierea lor (parter, etaj, mansardă);
Structură urbană - modul de alcătuire, de grupare sau de organizare a unei localități ori a unei zone din aceasta, constituită istoric, funcțional și fizic[5];
Siluetă urbană – totalitatea relațiilor ce se stabilesc în teritoriul dintre elementele constitutive ale cadrului urban și spațiile libere;
Țesut urban – elemente și relații cu caracter repetabil la nivel de clădire, parcelă, stradă;
Traseul urban – reprezintă spațiul fizic unde observatorul intră în contact cu imaginea spațiului urban;
Zona studiată – suprafața analizată de 28,3 ha, care face obiectul studiului de fundamentare a documentației de urbanism PUZ;
Zona învecinată – suprafață adiacentă zonei studiate, primele parcele;

[5] Conform Legii 350/2001.

CAPITOLUL II – ANALIZA CRITICĂ A SITUAȚIEI EXISTENTE

2.1. Încadrarea zonei studiate la nivelul orașului – elemente de cadru natural

Elementele principale de cadrul natural la nivelul Municipiului Câmpina sunt cursurile de apă (Râul Prahova, Doftana și Câmpinița) care delimitează municipiul la sud-vest, sud și sud-est, dar și elementele de relief prin prezența dealului Muscel la nord.

Un alt aspect important la nivel de municipiu este prezența unei zone cu masive vegetale în nord care reprezintă aproximativ 1/3 din Municipiul Câmpina.

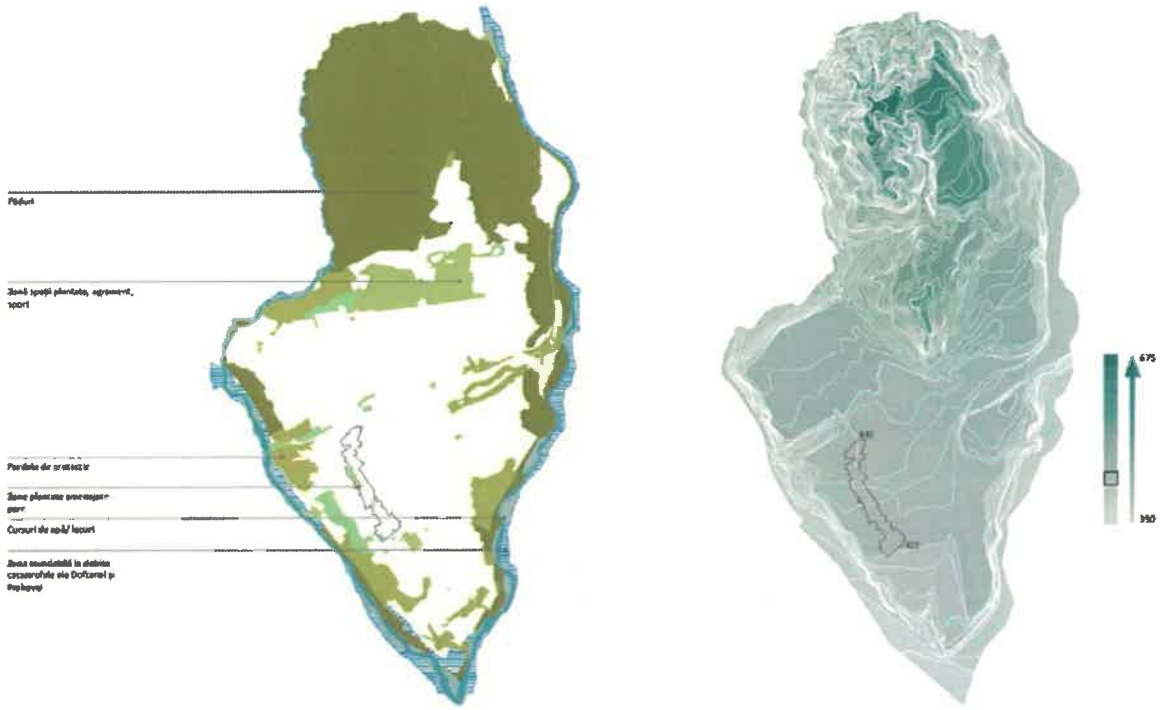

Elemente de cadru natural

2.2. Încadrarea zonei studiate la nivelul orașului – cadru antropic/urban - țesut existent

Suprafața totală administrativă teritorială a Municipiului Câmpina este de 2423 HA din care, 1515,79 ha se află în intravilan iar restul de 907,2 ha reprezintă extravilanul UAT Câmpina.

Densitatea urbană a municipiului Câmpina înregistrată la 1 ianuarie 2020 a fost de 2,384.17 locuitori/km2 suprafață intravilană. Municipiul Câmpina oferă o alternativă a vieții într-un oraș cu istoric petrolier întru-un cadru mai puțin dens și cu un ritm al vieții mai lent.

Fondul locativ al municipiului Câmpina în anul 2019 este alcătuit din 15.291 locuințe.

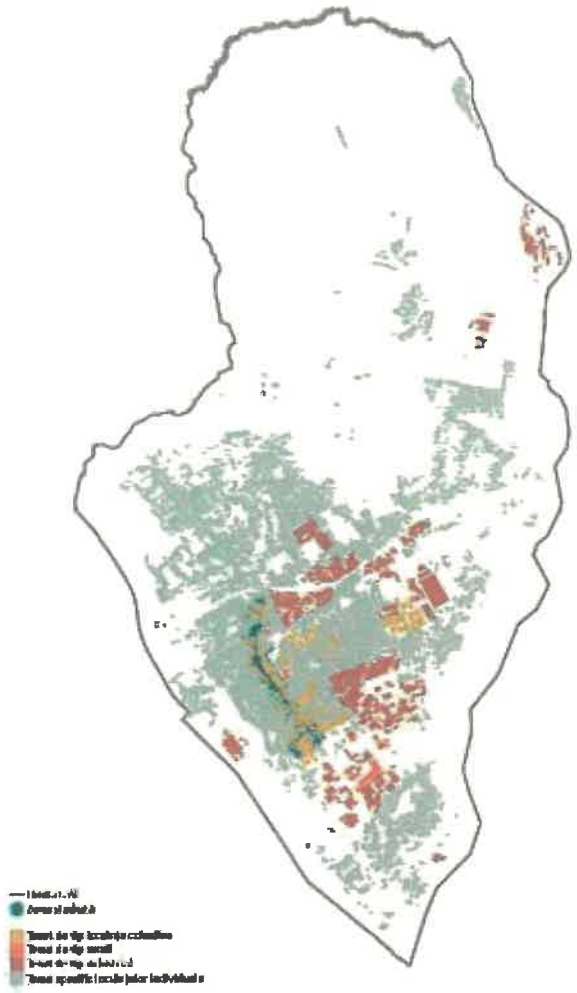

Gabarit - tipologia țesutului

La nivelul întregului UAT sunt un număr de 306 blocuri. Regimul de înălțime al locuințelor colective variază între 4 niveluri și 11 niveluri.

2.3. Analiza evoluției arhitecturale, urbanistice și funcționale a teritoriului

2.3.1. Evoluția tramei stradale, a parcelarului și a fondului construit

Din punct de vedere istoric zona analizată a avut o importanță majoră în dezvoltarea orașului, fiind punctul de concentrare a funcțiunilor comerciale în centrul unei piațete care avea rol de legătură între orașele mai mari din zonă.

O dată cu accentuarea traseului arterei principal (actualul Bulevardul Carol I) se observă dispariția piațetei și înlocuirea acesteia cu un front continuu menit să susțină alinarea noii artere.

De-a lungul timpului se văd mici modificări aduse țesutului urban, însă cea mai importantă este sistematizarea zonei centrale, mai exact a Bulevardului Carol I, care a avut loc înainte de 1945, prin care s-au creat fronturi noi prin inserarea locuințelor colective de-a lungul arterei.

Astfel, trama stradală este rezultatul restructurării parțiale a zonei la mijlocul secolului XIX-lea prin lotizarea aferentă vânzării de parcele constituind o componentă definitorie a rezervației de arhitectură.

13.1. Planul Câmpina pe la 1790 (Lesser and Greater Wallachia)

13.2. Planul orașului Câmpina pe la 1850

13.3. Planul orașului Câmpina pe la 1864 , Sec. XIX

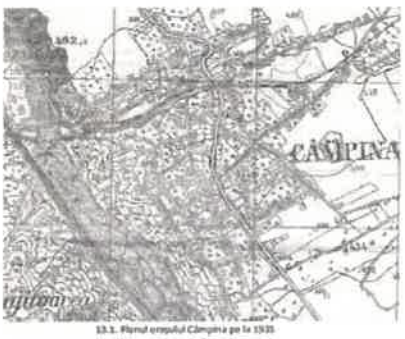

13.1. Planul orașului Câmpina pe la 1935

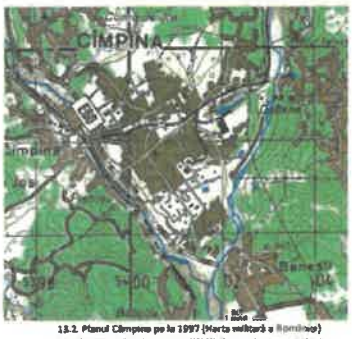

13.2. Planul Câmpina pe la 1997 (Harta militară a României)

13.3. Planul topografic Câmpina

În prezent zona analizată este preponderent ocupată de locuințe (cu cea mai mare arie construită desfășurată) comerț (situat pe locul doi la arie construită desfășurată), servicii, alimentație publică, instituții. Spațiile verzi, destinate relaxării de scurtă durată, au o pondere scăzută față de necesarul unei zone centrale, în schimb circulația auto și staționarea devin un factor de incomodare pentru acest spațiu de maximă socializare. Municipiul Câmpina se încadrează în rândul orașelor care aparțin curentului „Shrinking Cities"[6]

[6] *"Shrinking Cities"* reprezintă un fenomen care constă în depopularea orașelor dense, care inițial au avut o infrastructură construită pentru a susține o populație mai mare și care ulterior au suferit o pierdere notabilă a acesteia.

datorita migrației populației tinere spre și către zone mai ofertante din punct de vedere locurilor de muncă.

Majoritatea construcțiilor din zona analizată se află în stare bună cu excepția blocurilor din sudul zonei studiate, având risc seismic sau aflându-se în stare de degradare.

Zona analizată se compune din imobile din:

- Perioada de după 1990;
- Perioada dintre 1980-1990;
- Perioada dintre 1960-1980;
- Punctual 1833.

Tipologiile de parcele prezente în zona analizată sunt în mare parte loturi având o formă neregulată, acestea fiind în principal parcele aferente locuințelor colective sau pentru educație, sănătate și servicii.

Starea fondului construit și tipologia de parcelelor

2.3.2. Tipologia și caracteristicile fondului construit

Fondul construit existent se compune din clădiri cu plastică arhitecturală definită din punct de vedere stilistic prin volumetrie, materiale și culoare, dar și din clădiri fără valoare arhitecturală nedefinite din punct de vedere stilistic sau având intervenții nefericite în ceea ce privește tipul de materiale sau culoarea.

La nivelul fondului construit zona analizată este ocupată de construcții într-o proporție de aproximativ 28%, restul suprafeței fiind ocupată de spații verzi private și publice, circulații (alei, pietonale, zonă carosabilă) și spații publice (piațete).

Majoritatea parcelor sunt ocupate de construcții în proporție de 40-50%, iar coeficientul de utilizare se află în jurul valorilor 1.0-2.0.

Tipologia fondului construit este alcătuită, în special la frontul Bulevardului Carol I, din construcții de tip incintă. Incintele generate sunt folosite de regulă ca spații de parcare și de aprovizionare a funcțiunilor comerciale de la parterul locuințelor colective.

În zona de reglementare, construcțiile aferente locuințelor individuale sau construcțiilor destinate exclusiv serviciilor sunt de tip izolat sau cuplat, iar din punct de vedere al relației cu strada, majoritatea sunt amplasate pe aliniament sau pe limita posterioară a parcelelor.

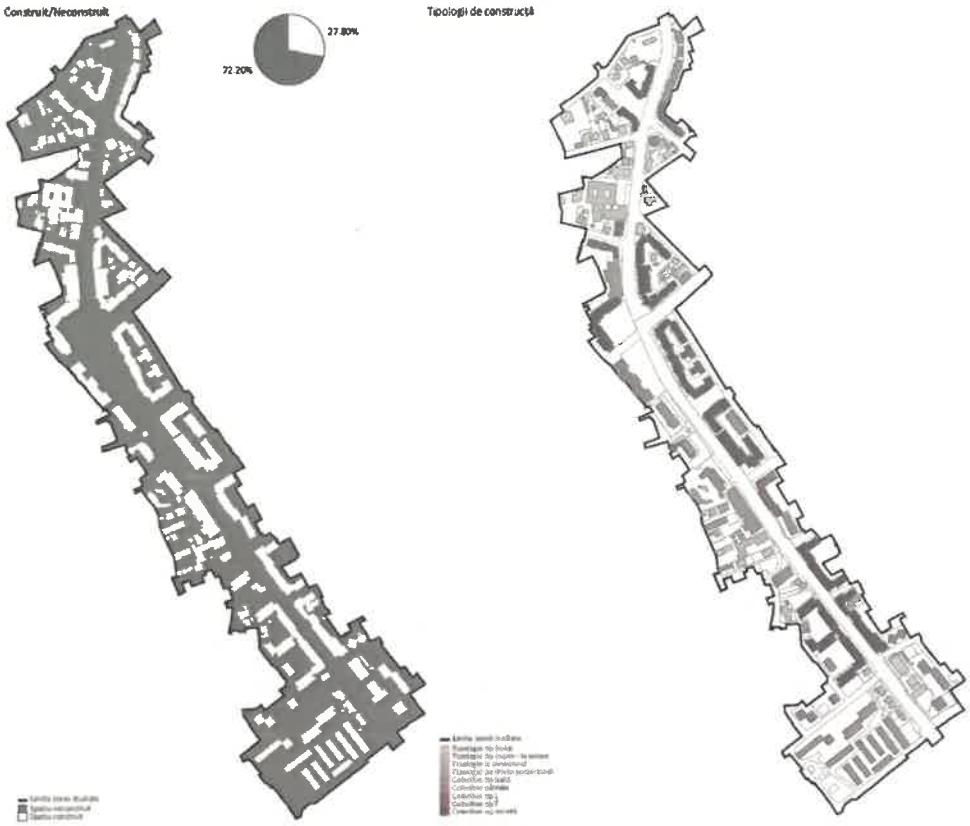

Fond construit și tipologii

2.3.3. Evoluția funcțională a zonei

Înainte de anul 1990, construcțiile de locuințe din fonduri de stat - locuințe colective cu P+4-6 niveluri, s-au concentrat în partea centrală a Orașului Câmpina. Astfel, prin modificările aduse la nivelul țesutului urban, prin sistematizarea zonei centrale, s-a creat o nouă identitate funcțională – o zonă preponderent rezidențială cu servicii la nivelul parterului. Astfel, zona centrală s-a dezvoltat prin apariția diverselor activități la parterul locuințelor colective, care în timp s-au extins și au creat un caracter mixt pe întreg bulevardul.

În prezent zona analizată este alcătuită din funcțiuni specifice unei zone centrale: alimentație publică (cafenea, cofetărie, restaurant), comerț en detail (magazin, farmacie, supermarket, piață agroalimentară,

etc.), servicii (bancă, birouri, hotel, salon de înfrumusețare, etc.), locuire colectivă, educație și sănătate.

2.3.4. Spațiul public

Spațiile publice majore care se pot identifica sunt cele din zona centrală a orașului. În restul arealului nu se pot distinge spații publice care să aibă o importanță la nivel zonal, putând fi percepute doar spații alveolare, de-a lungul trotuarelor Bulevardului Carol I, care servesc funcțiunilor din imediata vecinătate.

Referitor la atributele spațiului public – vizavi de exigentele principalului pol de atracție al municipiului – se constată:

- o suprafața redusă pusă la dispoziția destinderii și agrementului;
- un grad scăzut de securitate pentru pietoni, din cauza unui trafic auto intens;
- un cadru construit – cel al blocurilor de locuințe – depășit din punct de vedere al expresiei arhitecturale;
- aspectul neatractiv, în general, al parterelor destinate funcțiunilor publice;
- lipsa de identitate și inovație în amenajările exterioare și în activitățile posibile, atât în perioada diurnă, cât și cea nocturnă.

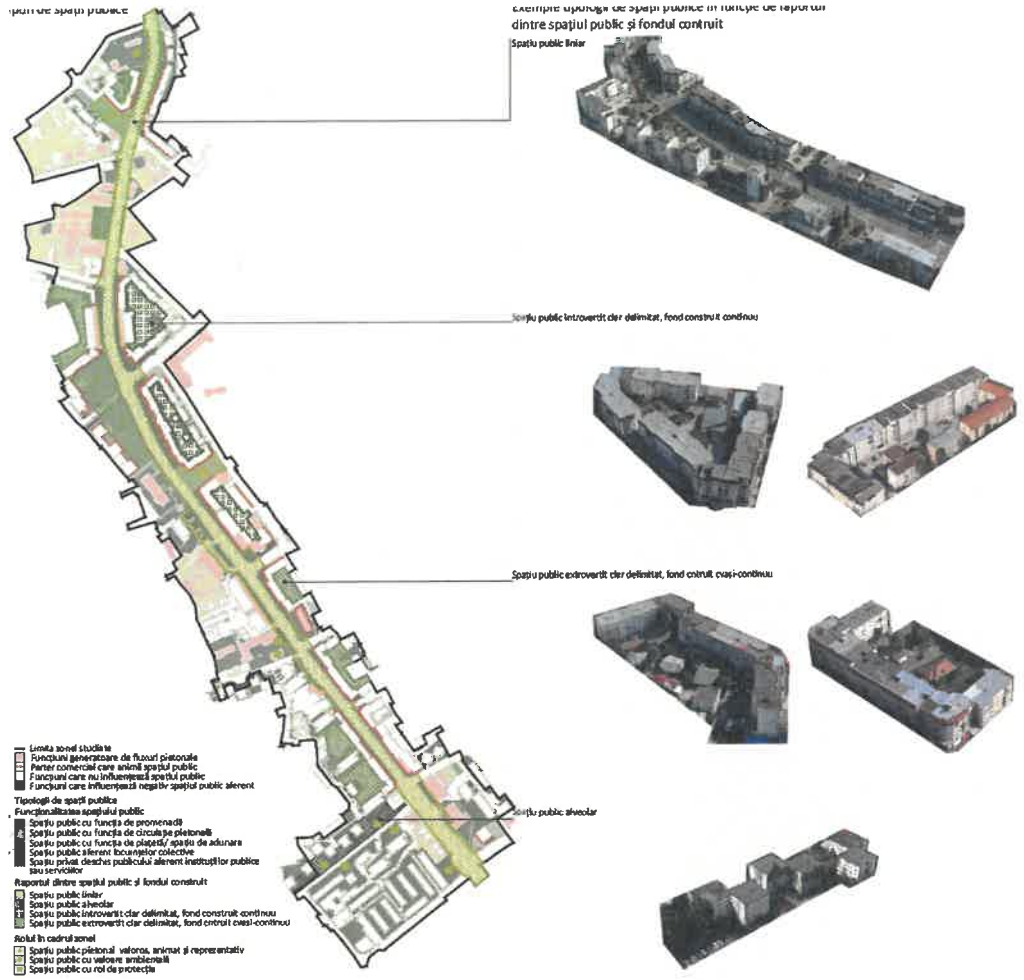

Tipologii de spații publice

2.4. Analiză generală de identificare și caracterizare a principalelor elemente spațial – configurative și funcționale din zonă

Relaționări între funcțiuni și asigurarea serviciilor în zonă

Funcțiunile existente sunt specifice unei zone centrale, iar faptul că sunt concentrate de-a lungul unui ax important întărește caracterul de centralitate al zonei. Se poate observa, într-o analiză comparativă din punct de vedere funcțional, o mai mare mixitate la nivelul parterului, asigurându-se astfel o mare parte a serviciilor în zonă.

Dotarea cu obiective de utilitate publică se realizează în proporție de 90% în zona studiată, acestea regăsindu-se atât în interiorul zonei centrale cât și în proximitatea acesteia. cele mai importante obiective de utilitate publică din zona analizată sunt Spitalul Municipal Câmpina, Piața Centrală, Colegiul Național „Nicolae Grigorescu", Școala Centrală, Colegiul Tehnic Forestier, Hotel Muntenia și Administrația Finanțelor Publice etc.

La nivelul zonei centrale, deși parterul construcțiilor este preponderent comercial, funcțiunea principală este cea de locuire.

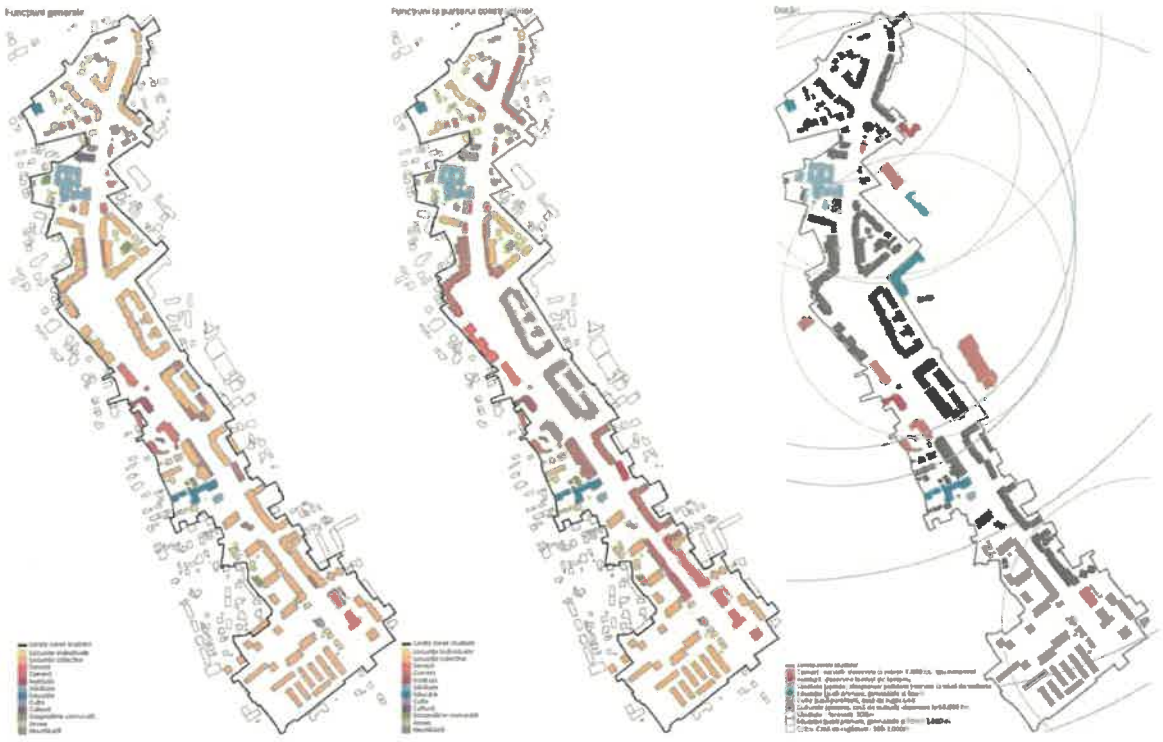

Funcțiuni și dotări

Gradul de ocupare a zonei cu fond construit

Din analiza gradului de ocupare a rezultat faptul că fondul construit existent se încadrează în prescripțiile zonelor reglementate prin PUG sau se află sub parametrii reglementați în cazul zonelor L1 și L2.

Raportul dintre spațiul construit și cel neconstruit în zona studiată este de aproximativ ¼ - POT general de aproximativ 25%.

Regimul de înălțime

În zona centrală se regăsesc construcțiile cele mai înalte din municipiu, alcătuind frontul de la Bulevardului Carol I.

Spre limita zonei centrale s-au identificat zone de conflict din punct de vedere al regimului de înălțime între zonele cu locuințe individuale de maxim P+2E și construcțiile locuințelor colective care ajung până la P+11E. Aceste neconcordanțe au fost cauzate de sistematizarea brutală care a creat o ruptură între cele două tipuri de țesut.

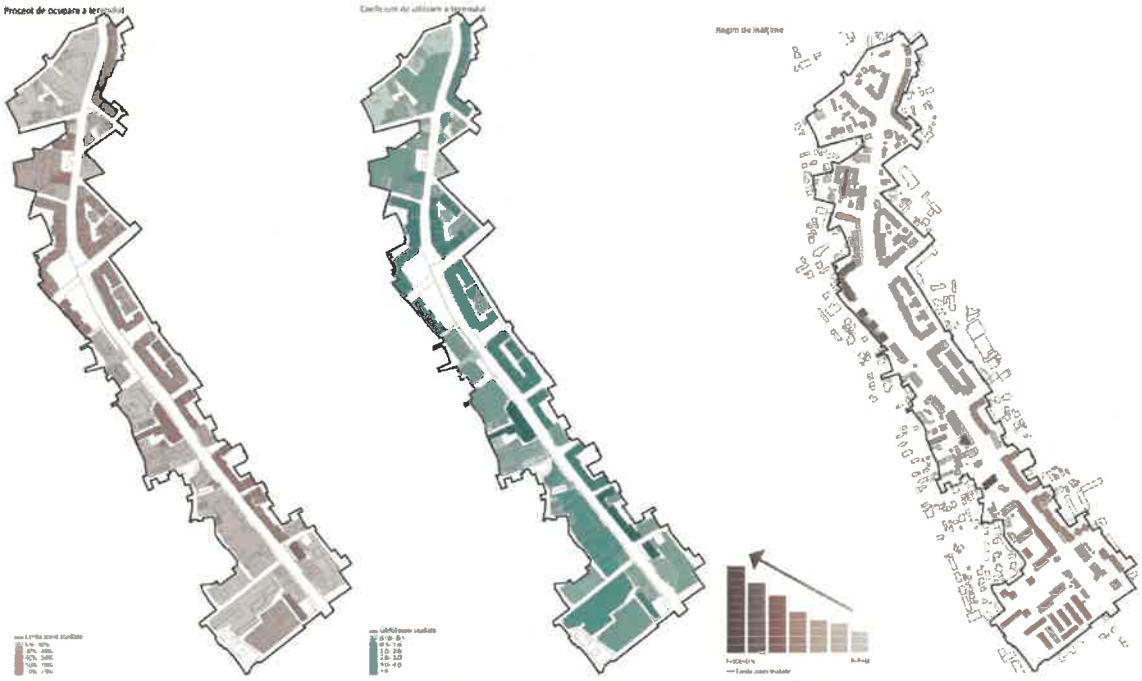

Procent de ocupare și coeficient de utilizare a terenurilor, regimul de înălțime

2.5. Relația spațial – configurativă și funcțională a zonei analizate cu cea învecinată

Elementele spațiale și funcționale alcătuiesc configurativ zona centrală, aceasta având un impact semnificativ asupra elementelor învecinate (artere, construcții, spații publice, etc.) la nivel local și zonal.

Intervențiile asupra țesutului urban tradițional au creat discrepanțe la nivelul imaginii urbane identificându-se incompatibilități funcționale și volumetrice.

Pentru a identifica relația dintre zona analizată și cea imediat învecinată s-au trasat 10 zone de studiu, pentru analizarea *spațiului de contact* la nivel morfologic.

Zona 1 – Strada Goleşti – Bulevardul Carol I – Strada Alexandru Vlahuţă

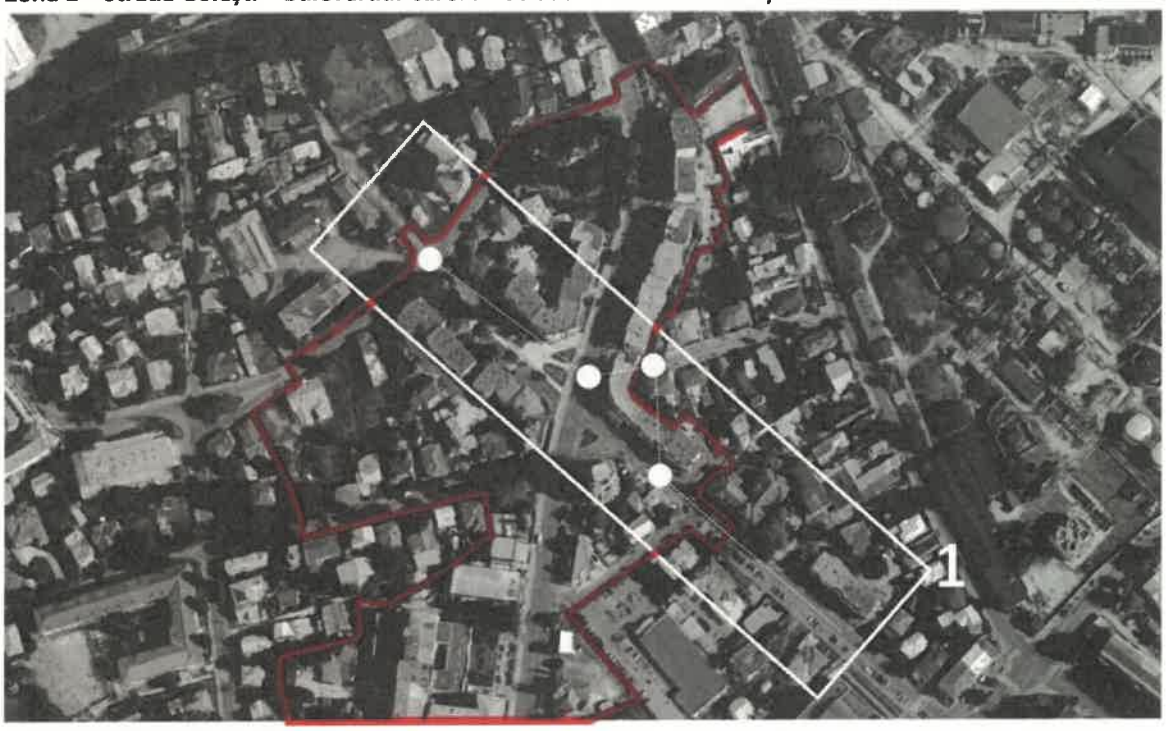

Imagine Str. Goleşti

Imagine B-dul Carol I

Imagine Str. Alexandru Vlahuţă

Str. 1 Decembrie 1918

Din punct de vedere morfologic se observă o trecere bruscă între ţesutul tradiţional şi cel nou constituit prin sistematizarea arterei Bulevardul Carol I, creându-se o discrepanţă atât la nivel volumetric, funcţional şi al imaginii de ansamblu.

Tranziţia de la un regim de înălţime la altul se resimte puternic de pe Strada 1 Decembrie 1918 şi pe Strada Alexandru Vlahuţă.

Din punct de vedere funcţional, strada 1 Decembrie 1918 relaţionează bine cu bulevardul continuând caracterul mixt al parterelor blocurilor de locuinţe colective.

În schimb, strada Goleşti are un caracter rezidenţial, specific ţesutului tradiţional, care se schimbă brusc la intersecţia cu bulevardul. La fel şi Strada Alexandru Vlahuţă, în acest caz blocurile de locuinţe colective nu relaţionează funcţional nici cu spaţiul public şi nici cu imobilele existente.

Din punct de vedere volumetric, bulevardul prezintă pe acest segment fronturile echilibrate ale blocurilor de locuinţe P+4E, situaţia schimbându-se in mod brutal la intersecţia cu străzile adiacente:

- Strada 1 decembrie 1918 prezentând imobile izolate ale unor obiective de utilitate publică, parter sau P+1E+M;
- Strada Alexandru Vlahuţă prezentând imobile de locuinţe individuale cu regim de înălţime parter;

- Strada Golești prezentând imobile de locuințe individuale cu regim de înălțime parter – parter și un etaj.

Din punct de vedere arhitectural, un element distinctiv pe bulevard regăsit pe segmentul studiat, este reprezentat de blocul de locuințe de la nr. 71, construit în anii 1940, care prezintă elemente constructive care se regăsesc în mod repetat la blocurile de locuințe construite în perioada comunistă: Fațade placate cu zidărie, elemente decorative dantelate în zona balustradelor.

Imaginea acestuia este afectată de alăturarea construcției cu fațadă de sticlă și placaj metalic, care nu preia nici elemente arhitecturale, nici proporții sau regim de înălțime și nici materiale. Se observa existența blocurilor de locuințe cu fațade specifice proiectelor tip de blocuri cu 5 niveluri. Se remarcă parterul placat cu zidărie, terasele cu zone vizibile de la stradă, cu acoperiș țiglă ceramică și acces principal și secundar direct din spațiul public.

Din punct de vedere al **vegetației**, pe bulevard se remarcă împrejmuirile din gard viu cu înălțime de aproximativ 30 cm pe o parte, dublat de plantații punctuale cu arbori și împrejmuiri de 90 cm pe partea opusă, cu rol de protecție pentru spațiile verzi din imediata vecinătate a fațadelor. Aliniamentul verde se continua pe străzile secundare mai mult sau mai puțin, depinzând de profilul fiecăreia. Se poate observa în zonele bogat plantate cum vegetația generează continuitatea imaginii urbane, diminuând discrepanțele volumetrice la trecerea de la un tip de țesut la celălalt.

Din punct de vedere al **imaginii urbane** de ansamblu se observă o tratare indiferentă a spațiilor comune aferente locuințelor colective. Rolul acestor spații - de acces și parcare - determină o imagine urbană degradată, lipsită de elemente de vegetație, acestea fiind subutilizate de pietoni.

Țesutului la intersecția dintre Strada 1 Decembrie 1918 și Bulevardul Carol I, capătă o importanță majoră datorită axului transversal ce leagă elementul volumetric (construcția de P+6+7-8retras) cu spațiul public verde pietonal (Parcul Trandafirilor). Turnul închide astfel, din punct de vedere volumetric, spațiul larg din zona intersecției.

Intersecție Bulevardul Carol I cu Str. 1 Decembrie 1918

Zona 2 – Strada Griviţa – Bulevardul Carol I – Strada Dreptăţii

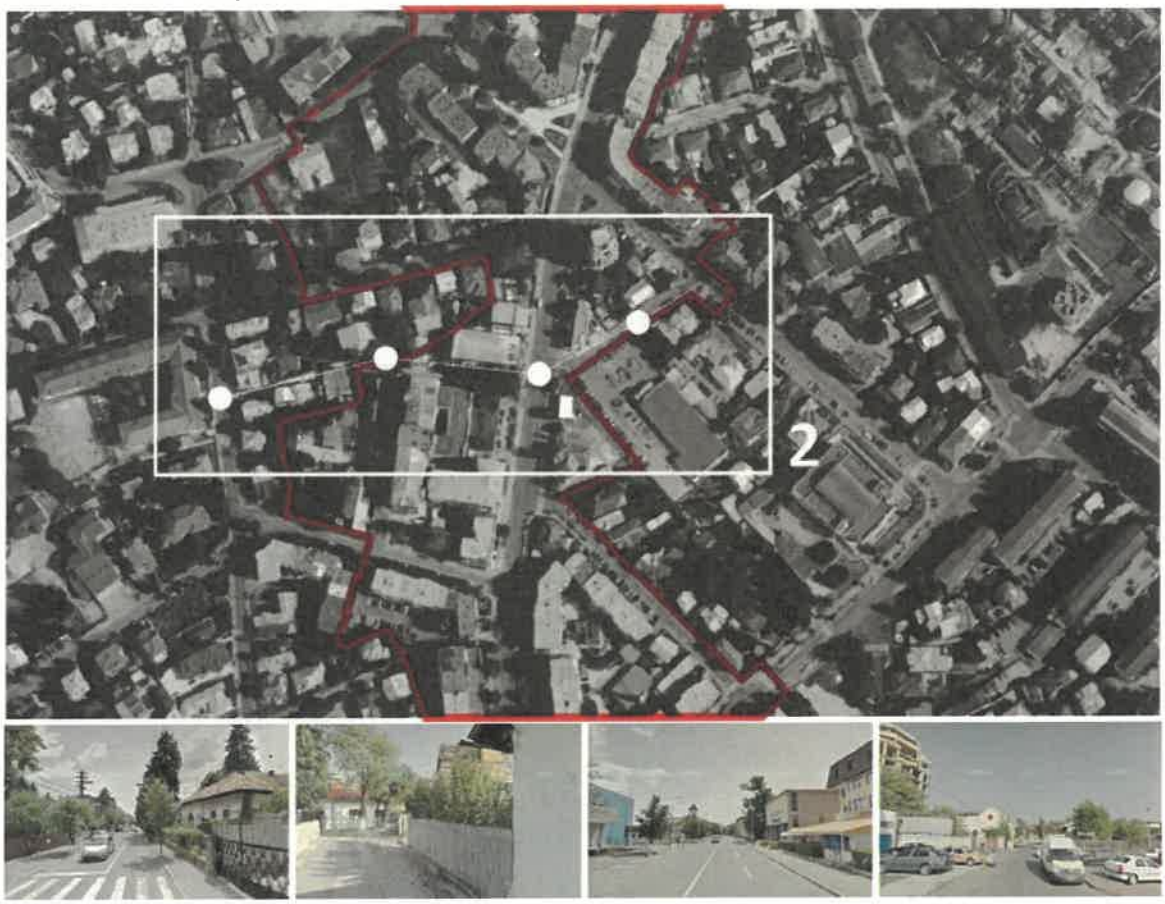

Imagine Str. Griviţa

Imagine Str. Piatra Arsă

Imagine B-dul Carol I

Imagine Str. Dreptăţii

Din punct de vedere **morfologic** se observă o trecere bruscă între ţesutul tradiţional şi cel nou constituit prin sistematizarea Bulevardului Carol I, creându-se o discrepanţă din punct de vedere volumetric.

Tranziţia de la un regim de înălţime la altul iese în evidenţă pe străzile din zona protejată, caracterizate prin preponderenţa locuinţelor individuale cu regim de înălţime parter – parter şi un etaj sau 2, cum sunt Strada Piatra Arsă sau Strada Mărăşeşti, unde pe fundal se observă construcţiile locuinţelor colective.

Pe acest segment, fronturile de pe Bulevardul Carol I şi Strada Dreptăţii nu sunt bine definite, fiind o zonă, destructurată cu aliniere discontinuă.Din punct de vedere funcţional, Bulevardul Carol I este caracterizat în această zonă prin mixitate funcţională, prezentând construcţii independente cu diferite funcţiuni (cinematograf, restaurant, clădire de birouri, hipermagazin, locuinţe, etc). Poziţia Străzii Dreptăţii, intersectând-se direct cu Bd. Carol exact în această zonă mixtă, prezintă potenţial atât pentru diversificarea funcţiunilor cât şi pentru echilibrarea fronturilor din punct de vedere volumetric. Se poate observa pe acest segment diferenţa de abordare pe partea de vegetaţie de aliniament. Pe partea cu numere impare bulevardul prezintă garduri vii cu înălţimea de aproximativ 80 cm, iar pe partea cu numere pare sunt prezente plantaţii punctuale de arbori. Strada dreptăţii nu prezintă vegetaţie de aliniament, având astfel mai mult rol de acces carosabil, neatrăgător pentru pietoni.

De asemenea, pe Bulevardul Carol I perspectiva se pierde datorită frontului fragmentat, pe partea cu numerele pare, acesta percepându-se destructurat atât din mișcare cât și privind dintr-un punct fix.

Materialele și culorile folosite pentru construcțiile și elementele de publicitate de pe Bulevardul Carol I nu sunt coerente și consecvente, fiind stridente și nespecifice orașului.

Pe Strada Dreptății imaginea urbană este afectată atât de lipsa unui profil stradal coerent și lipsa vegetației de aliniament cât și de lipsa unei delimitări spațiale față de incinta hipermagazinului existent, care prezintă arcări fără arbori sau alte tipuri de vegetație.mprejmuirile nu au continuitate, la o parte dintre proprietăți acestea lipsind iar la restul fiind degradate, realizate din materiale necorespunzătoare sau nefiind întreținute.

Zona 3 – Str. Griviței – Str. Crizantemei/Cameliei – Aleea Mărgăritarului – B-dul Carol I – Str. Henri Coandă

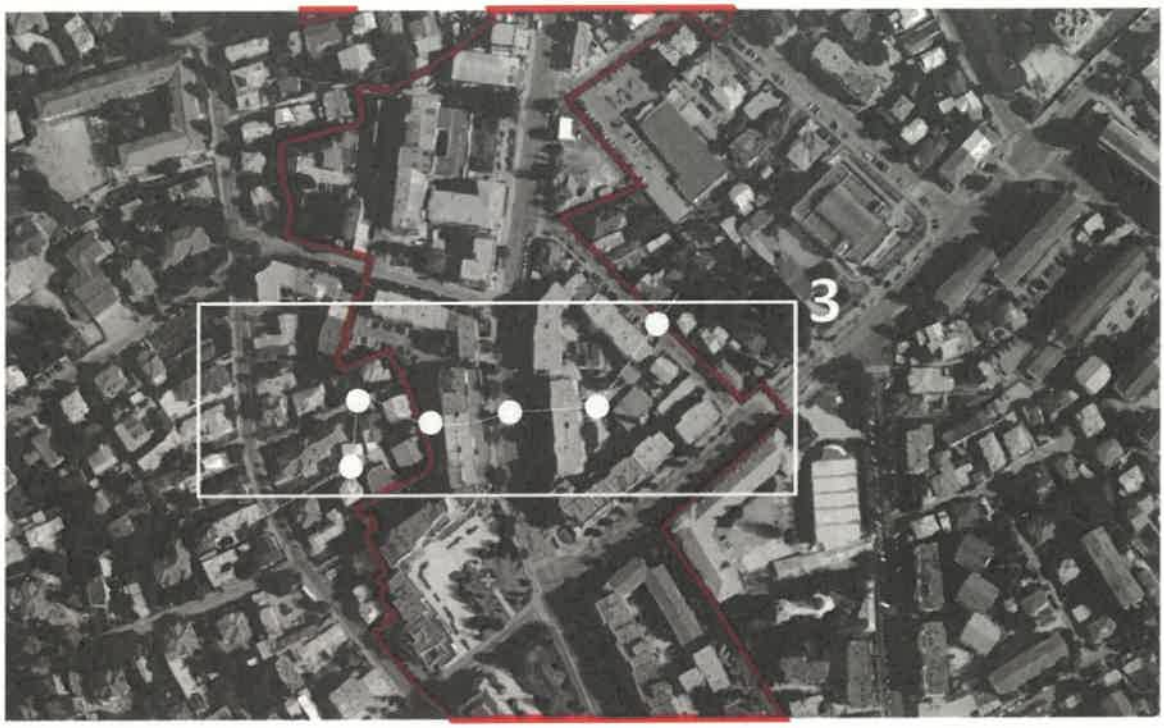

Imagine Str. Crizantemei

Imagine Str. Cameliei

Imagine Aleea Mărgăritarului

Imagine B-dul Carol I

Imagine Str. Henri Coandă

Pe bulevard fronturile stradale sunt echilibrate, având atât construcții cu regim de înălțime similar, retrageri aproximativ egale și vegetație de aliniament dublată pe alocuri de garduri vii și plante decorative. Parterele comerciale sunt susținute de trotuarele largi, morfologia urbană fiind în general specifică unei zone centrale.

Tranziția de la un regim de înălțime la altul este accentuată în special pe Aleea Mărgăritarului și Strada Cameliei, acestea fiind străzi subdimensionate, cu traseu nereglementat. Prin gangurile prezente la construcțiile de pe bulevard se poate descoperi țesutul tradițional ascuns în urma sistematizării din perioada comunistă.

În interiorul insulei urbane de formă triunghiulară formată de bulevard și Străzile Henri Coandă și Calea Doftanei sunt rămășițe ale țesutului tradițional care a căpătat o vecinătate agresivă, lipsită de vegetație, reprezentată de fațadele posterioare ale blocurilor de locuințe colective, accesuri carosabile și parcări ad-hoc, toate acestea ducând la o imagine urbană destructurată atunci când părăsești bulevardul prin intermediul gangurilor pietonale.

Se observă continuarea frontului de blocuri P+4E pe strada Sergent Erou Mj. Grigore Nicolae, trotuarul sudic, neechilibrat pe partea nordică, nici prin volume și nici prin vegetația de aliniament.

Pe acest segment, din punct de vedere **funcțional**, doar Strada Serg. Mj. Grigore Nicolae prezintă o tendință de continuare a parterelor comerciale și de servicii.

Împrejmuirile construcțiilor din zonele adiacente bulevardului au continuitate din punct de vedere al înălțimii însă materialele, culorile și gradul de întreținere diferă de la proprietate la proprietate.

Zona 4 – Str. Griviţa – B-dul Culturii – B-dul Carol I – Calea Doftanei – Str. Henri Coandă/Republicii

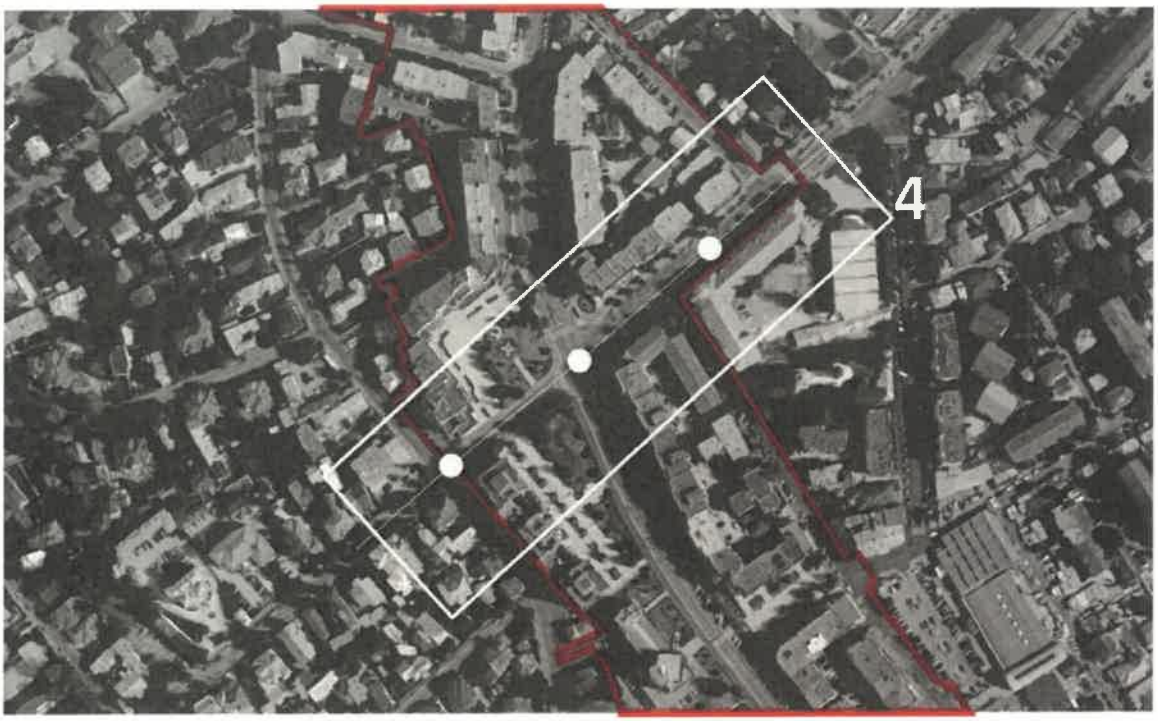

Imagine B-dul Culturii

Imagine Str. Griviţa

Imagine B-dul Culturii

Imagine B-dul Carol I

Imagine B-dul Carol I

Imagine B-dul Carol I

Imagine Calea Doftanei

Imagine Calea Doftanei

Imagine Calea Doftanei

Pe segmentul 4, trecerea la ţesutul tradiţional se realizează în mod brutal la intersecţia dintre strada Griviţei şi Bd. Culturii, unde se poate observa imediat dezechilibrul dintre frontul continuu al imobilelor de locuinţe colective P+4E - P+8 etaje pe partea nord-estică a Străzii Griviţa şi frontul discontinuu, amplasat la aproximativ 1 m de aliniament, cu imobile de locuinţe colective P - P+1E.

Se observa, deci, o discrepanţă în ceea ce priveşte spaţiul larg al parcurilor care susţine fronturile înalte ale blocuri de locuinţe colective, în comparaţie cu distanţele mici dintre aliniamentele Străzii Griviţa.

Şi din punct de vedere funcţional, situaţia se schimbă spre ţesutul tradiţional, funcţiunile preponderent tehnice ale parterelor comerciale deschise către parc întorcând spatele către Strada Griviţei.

Dinspre Parcurile centrale către Calea Doftanei, fronturile blocurilor și parterele comerciale se continuă pe o distanță de aproximativ 100 m, după care fronturile stradale devin discontinue și regimul de înălțime se diminuează.

Din punct de vedere funcțional, mixitatea se continua pe calea Doftanei, fiind prezente obiective de utilitate publică: Colegiul Național Nicolae Grigorescu și Școala generală numărul 2, construcții reprezentând repere volumetrice în zonă, înconjurate de spații largi, neconstruite.

Pe direcția Calea Doftanei – Bulevardul Culturii perspectiva este susținută de vegetația de aliniament existentă și accentuată de capătul de perspectivă - dealul dintre Poiana Câmpina și Bobolia.

După traversarea intersecției dintre Griviță și Bd. Culturii, din punct de vedere stilistic și arhitectural se observă o oarecare consecvență la nivelul fațadelor, acestea păstrând caracterul specific al zonei prin gabarit, materiale și coloristică. Există punctual anumite construcții, elemente de signalistică sau anexe gospodărești care din punct de vedere al materialelor și culorilor nu se încadrează în specificul și paleta de culori a zonei. Elementul comun, care uniformizează imaginea la nivelul pietonului dintre fronturile înalte ale locuințelor colective și țesutul tradițional este vegetația de aliniament, reprezentată prin copaci maturi – predominant castani.

Pe direcția Bulevardul Culturii - Calea Doftanei perspectiva este susținută de asemenea de elementele de cadrul natural prin vegetația de aliniament existentă și capătul de perspectivă dealurile dinspre Doftana și Telega.

Spre nord și sud, privind din mijlocul pieței centrale, imaginea se formează dinamic, pe linia curbelor Bulevardului, conturată de vegetația de aliniament p aralelă cu fațadele construcțiilor existente.

Paleta de culori a zonei

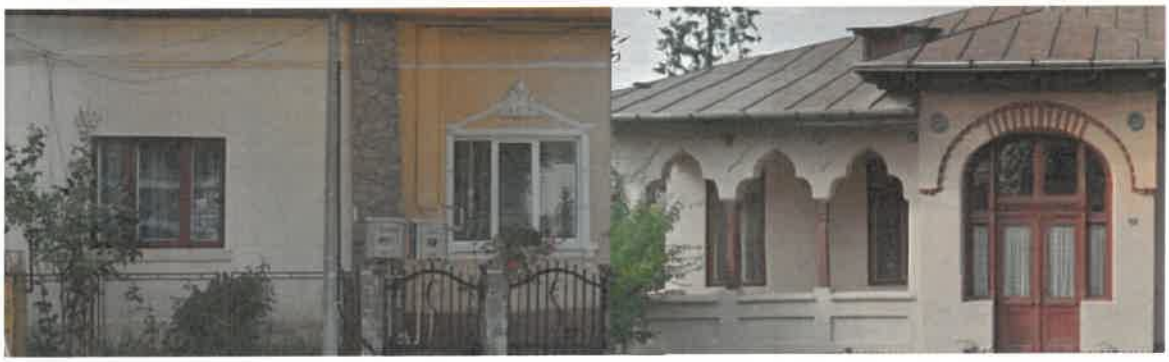

împrejmuiri

Elemente de signalistică

Construcții temporare

La construcțiile de locuire colectivă și la parterul aferent comercial, se observă diferențe de tratare a fațadelor cu diferite tipuri de materiale și culori, dar și parazitarea acestora cu diferite elemente cum ar fi antene de satelit, cabluri și unități de aer condiționat.

Parterele comerciale prezintă o gamă largă de culori și materiale aflate în distonanță cu specificul zonei, generând o imagine urbană de slabă calitate.

Imagine fațadă afectată de antene și unități de aer condiționat

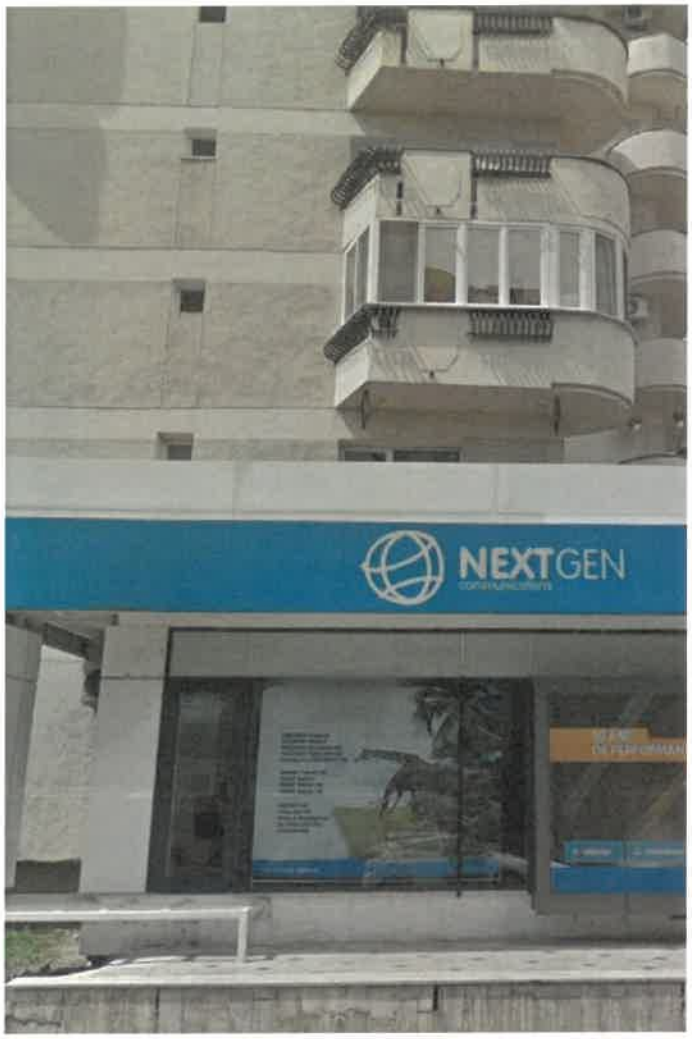

Pentru construcțiile care au valoare arhitecturală deosebită cum este Colegiul Național Nicolae Grigorescu sau Casa cu Grifoni (Primăria) se observă conservarea elementelor decorative și starea bună de conservare a construcțiilor, însă există elemente de signalistică, precum panouri de informare care nu se integrează în paleta de culori a zonei specific zonei.

Colegiul Național Nicolae Grigorescu

Casa cu Grifoni

Zona 5 – Str. Griviței – B-dul Carol I – Str. Mihai Eminescu

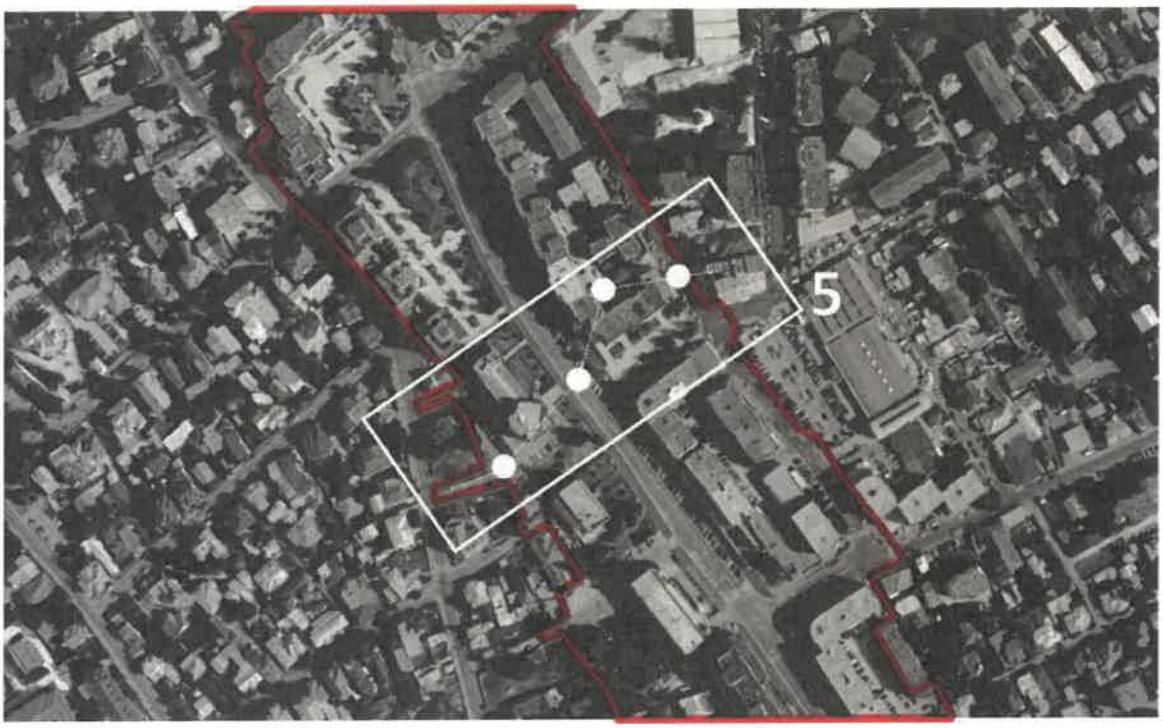

Imagine Alee din Str. Griviţa *Imagini B-dul Carol I* *Imagini Alee de acces şi Str. M. Eminescu*

Relaţia fronturilor de pe Bulevardul Carol I este echilibrată din punct de vedere al regimului de înălţime şi al alinierii, dar din punct de vedere al continuităţii fronturilor, volumetrie, material şi coloristică acesta fiind diferită de restul zonei analizate.

Pe acest segment, elementele ţesutului tradiţional sunt vizibile chiar de pe axul bulevardului, frontul bulevardului fiind discontinuu şi distanţa dintre clădiri fiind considerabilă. Prin urmare, atât privind către calea Griviţei cât şi spre Strada Republicii prin *Piaţa Ceasului* se pot observa construcţiile care fac parte din peisajul diferit faţă de cel al zonei centrale.

Privind spre Strada Republicii, prin Piața Ceasului, se poate observa un țesut unic pentru Municipiul Câmpina, o rămășița a țesutului demolat înainte de sistematizare – un grup de construcții înșiruite specific târgurilor de secol 18-19, parter-parter+1-2 etaje, amplasate pe aliniament, care direcționează pietonul către zona pieței. Elementele de reclamă și signalistică, materialele utilizate, și copertinele degradează imaginea micului spațiu cu valoarea istorică, care însă păstrează atmosfera de altă dată datorită funcțiunii comerciale, mai ales dată fiind proximitatea de actuala piață agroalimentară.

Țesutul mai sus amintit, leagă două străzi: Strada Mihai Eminescu și Strada Republicii, având fronturi relativ echilibrate din punct de vedere volumetric.

Se observă pe Strada Republicii un peisaj ocupat de mașini cu vegetație înaltă care-si face apariția în mod punctual. Mixitatea funcțională se continuă prin existența bisericii, a liceului dar și a unor partere transformate în spații comerciale. Caracterul pietonal al acestor artere vine mai de grabă din necesitatea tranzitării spațiului pentru accesarea unor funcțiuni esențiale și mai puțin din tratarea specifică a trotuarelor.

Pietonalul amenajat, cunoscut sub numele de Piața Ceasului, face legătura, atât din punct de vedere funcțional cât și spațial și volumetric, între cele două spații publice largi ale orașului – între Zona centrală cu parcurile aferente și zona pieței agroalimentare, care, din păcate se conturează în jurul unei parcări lipsite de vegetație și spații pietonale.

Materialele utilizate la fațade sunt diverse, creionând etapele de apariție ale imobilelor apărute în perioade diferite, neținându-se cont de existent și nepreluând elemente specifice zonei sau orașului.

Nu se regăsesc elemente constructive comune la împrejmuirile construcțiilor din zona adiacentă bulevardului însă se poate observa repetarea unor culori: bej, maro, nuanțe de verde.

Zona 6 – Aleea Zânelor – B-dul Carol I – Str. Republicii – Str. Mihail Kogălniceanu

Imagine B-dul Carol I

Imagine B-dul Carol I

Imagine Str. M. Eminescu

Imagine Str. M Eminescu

Din punct de vedere al morfologic se observă o trecere bruscă între țesutul tradițional și cel nou constituit prin sistematizarea arterei Bulevardul Carol I, lamele blocurilor de locuințe ascunzând un țesut tradițional ușor destructurat.

Tranziția de la un regim de înălțime la altul iese în evidență în special dinspre Aleea Zânelor spre Bulevardul Carol I și dinspre Str. Amurgului spre Bulevardul Carol I. Pe fundalul țesutului de locuințe cu regim de înălțime mic, se pot percepe construcțiile de la Bulevardul Carol I, acestea distonând prin volumetrie, regim de înălțime, materiale și coloristică.

Pe Bulevardul Carol I, fronturile sunt clar definite și echilibrate, linia parterului fiind clară și ușor accesibilă, însă materialele de pe fațade, reclamele colorate și vitrinele încărcate generează o imagine necoerentă la nivelul pietonului.

Pe Strada Mihail Kogălniceanu, fronturile imobilelor de locuințe colective se continuă pe o distanță de aproximativ 140m, după care țesutul se destructurează, prezentând atât locuințe individuale amplasate pe aliniament cât și locuințe izolate, retrase de la aliniament, tarabe metalice cu funcțiune comercială, etc.

Chiar dacă funcțiunea preponderent comercială este continuată atât pe Strada Republicii cât și pe Strada Mihail Kogălniceanu, caracterul urban, organizat se disipă spre nord-est.

Pe acest segment analizat, vegetația de aliniament apare doar accidental, atât sub formă de garduri vii cât și sub formă de vegetație de talie mare.

Zona 7 – Strada Castanilor, Bulevardul Carol I – Strada Maramureș

Imagine Str. Castanilor

Imagine B-dul Carol I

Imagine B-dul Carol I

Imagine Str. Maramureș

Ca element deosebit față de restul bulevardului, într-un sens negativ, apare o lamă de locuințe P+10E, amplasată perpendicular pe stradă, dezvăluind un calcan înalt, în vecinătatea unor construcții parter și etaj, care dezechilibrează frontul atât din punct de vedere volumetric cât și arhitectural. Pare a face parte din proiectul de la sud, format din trei lame înalte perpendiculare pe o bară joasă, amplasată pe aliniamentul bulevardului, intenția nefiind finalizată, lăsând vizibil țesutul tradițional cu regim mic de înălțime, întrerupt de volumul masiv amplasat aproape pe aliniament.

Prin urmare, frontul vestic al bulevardului prezintă acest mare spațiu destructurat, care afectează continuitatea imaginii urbane. Si vegetația de aliniament este întreruptă pe acest segment.

Țesutul tradițional este vizibil din bulevard așa cum imobilele de locuințe colective sunt vizibile de pe străzile Castanilor, Rozelor, Energiei.

Pe Strada Toma Ionescu, imobilele de locuințe colective se continuă pe latura sudică, pe nord predominând locuințele individuale sau semi colective, amplasate pe aliniament.

Atât vegetația cât și fațadele se află în stare avansată de degradare, peisajul modificându-se imediat ce părăsești bulevardul.

Similară este situația și pe Strada Maramureș, locuințele individuale cu regim mic de înălțime făcându-și apariția brusc, în imediata vecinătate a blocurilor ale căror volume se întorc pentru a continua frontul de pe bulevard pe o distanță de aproximativ 50 m.

Zona 8 – Aleea Energiei – Bd. Carol I – Strada Victoriei

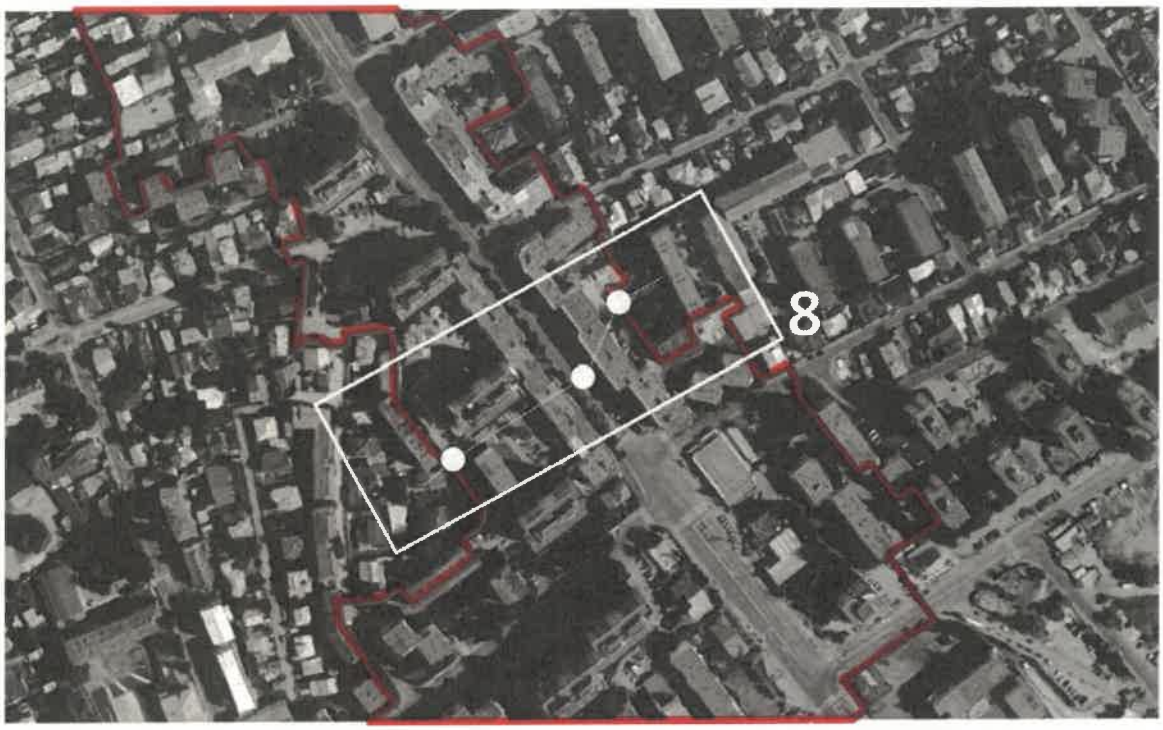

Imagine Aleea Energiei

Imagine B-dul Carol I

Imagine Str. Victoriei

Pe Bulevardul Carol I, fronturile sunt bine definite și echilibrate, linia parterului fiind clară și ușor accesibilă, însă materialele de pe fațade, reclamele colorate și vitrinele încărcate generează o imagine necoerentă la nivelul pietonului.

Vegetația de aliniament este prezentă uniform și împreună cu parterele comerciale, generează un ritm plăcut și o perspectivă accentuată care scoate în evidență spre nord imaginea munților, vizibili în zilele senine.

Frontul perfect continuu pe acest segment ascunde rămășițe ale țesutului tradițional combinat cu blocuri de locuințe colective, imaginea urbană fiind una complet destructurată.

Trama stradală care accesează acest țesut ascuns este nereglementată, lipsind atât aleile pietonale cât și vegetația de aliniament, având un parcurs sinuos. În această zonă laterală bulevardului principal se citește lipsa unei sistematizări coerente, construcțiile de locuințe colective fiind ridicate pe terenurile libere

care făceau parte din parcelarul de locuințe individuale. Din punct de vedere al imaginii urbane de ansamblu se observă o tratare indiferentă a spațiilor comune aferente locuințelor colective. Rolul acestor spații - de acces și parcare - determină o imagine urbană degradată, lipsită de elemente de vegetație, acestea fiind subutilizate de pietoni.

Zona 9 – Strada Schelelor – Bd. Carol I – Strada Sondei și Zona 10 – Strada Erupției – Bd. Carol I – Strada Occidentului

Imagine Str. Schelelor

Imagine Str. Schelelor

Imagine B-dul Carol I

Imagine Str. Sondei

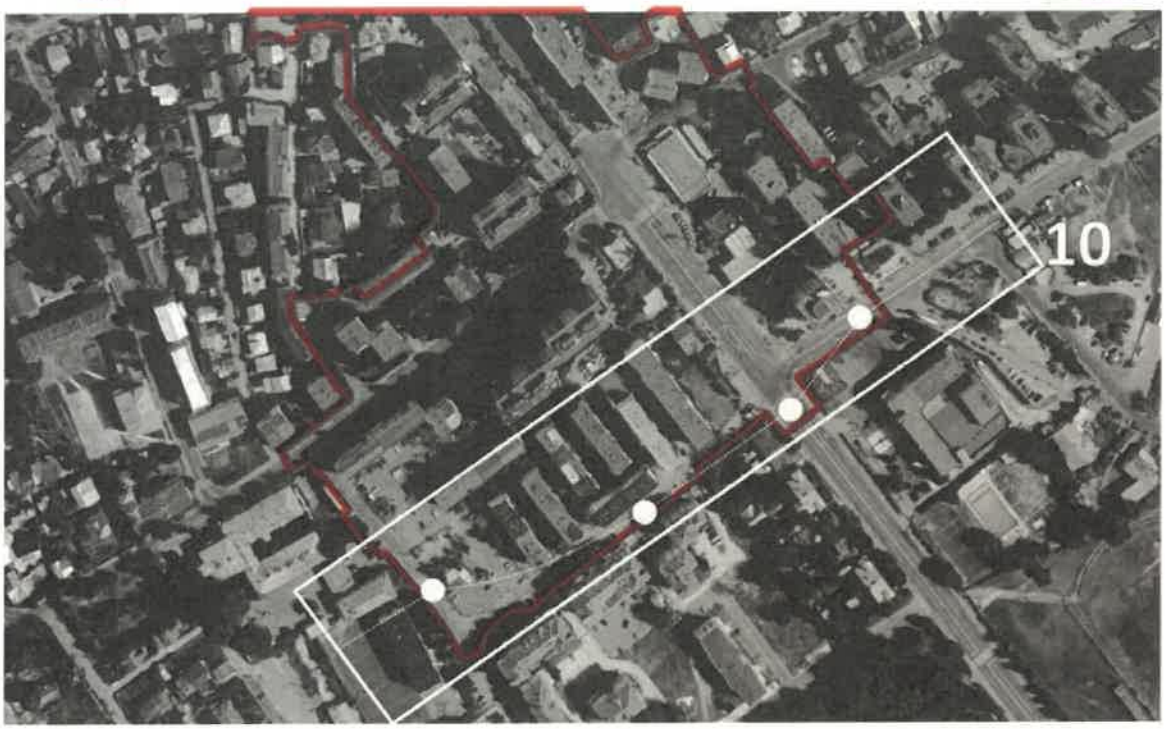

Imagine Str. Erupției

Imagine Str. Erupției

Imagine B-dul Carol I

Imagine Str. Orizontului

Aceste segmente se caracterizează printr-un front complet destructurat pe bulevard, fiind un spațiu greu de definit din punct de vedere morfologic.

La nivel funcțional și volumetric în zona aceasta dispare frontul continuu cu partere comerciale specific întregului sit și apare o nouă tipologie de locuințe cuplate cu regim de înălțime p - P+M cu deschidere direct din bulevard. Pe acest segment se observă o inversare a tipurilor de țesut, cel tradițional fiind prezent pe frontul sud-vestic al bulevardului iar cel format din blocuri de locuințe colective fiind prezent în spate, cu acces din străzile adiacente.

Din punct de vedere al vegetației de aliniament, aceasta dispare pe segmentul studiat de pe bulevard, peisajul modificându-se pe Strada Schelelor unde vegetația de talie înaltă este abundentă.

Pe frontul nord-estic volumele sunt de dimensiuni mai mari, cu regim de înălțime P – P+1E, iar funcțiunile sunt preponderent comerciale. Vegetația este reprezentată de jardiniere cu plante decorative și copaci de talie înaltă care apar punctual, pe fundalul construcțiilor existente.

Volumele parter lasă vizibile din bulevard imobilele de locuințe colective dezvoltate între Strada Sondei și Strada Occidentului.

Deși fondul construit de la bulevard este neuniform și destructurat, dinspre extremitatea sudică a sitului privind spre nord, imaginea este una caracterizată prin volume înalte, creând un ritm atât pe bulevard

cât și pe Strada Occidentului. Se remarcă încă de la intrarea în oraș preponderența coniferelor, elemente regăsite pe tot parcursul sitului.

2.6. Identificarea elementelor de patrimoniu

„Monumentele istorice sunt unele din cele mai importante elemente de interes și de identitate culturală a unui oraș. Prin valorile culturale și arhitecturale acestea reprezintă amintirea unor fapte de seamă din trecut".[7] Acestea necesită o atenție continuă pentru conservarea lor și punerea în valoare prin restructurarea și revitalizarea spațiului urban din jurul acestora.

Astfel în zona de analiză există următoarele monumente istorice înscrise în LMI: Conform PUG Mun. Câmpina se propun următoarele construcții, ce prezintă valorii arhitecturale și culturale care ar trebui conservate, astfel:

1. **Biserica cu hramul Sf. Treime** situată pe str. Republicii apare consemnată în documente în anul 1830 și în catagrafia din 1833. Clădirea bisericii a suferit extinderi și modificări practicarea unor goluri semicirculare mari și menținerea celor originare care sunt marcate pe fațadă păstrându-și se ancadramentele inițiale;
2. **Biserica Catolică str. Goleşti** este consemnată în planul din anul 1924. Este o clădire monumentală realizată în stil romantic. Turnul a fost construit într-o etapă ulterioară cu o arhitectură eclectică;
3. **Clădirea Liceului Nicolae Grigorescu** (Calea Doftanei) realizat în perioada interbelică după planurile arhitectului T.T. Socolescu în spiritul arhitecturii neromânești. Volumetria expresivă și echilibrată este susținută de un repertoriu decorativ valoros. Aceste calități justifică înscrierea edificiului în lista monumentelor istorice categoria monumente de arhitectură de importanță locală.

Conform PUG Mun. Câmpina, zona analizată se suprapune cu zona protejată cu valoarea istorică și arhitecturală ce prezintă delimitarea tuturor elementelor care se consideră având impact la nivel de oraș și contribuie la crearea identității culturale a zonei.

Există numeroase construcții care ar putea participa la crearea traseului/axului Bulevardul Carol I și au potențial arhitectural și cultural atât la nivelul zonei cât și la nivelul orașului. Astfel, următoarele construcții se consideră având elemente valoroase care ar putea participa la crearea unui traseu cu o identitate pentru municipiu.

[7] **Davidescu, I. Al.** – ***Noțiuni de urbanism***, Biblioteca de urbanism, București 2013

2.7. Silueta urbană, desfășurate și analiza fronturilor;

Silueta longitudinală aferentă frontului estic al Bulevardului Carol este relativ continuă, fără multe inflexiuni, prezentând punctual neregularități.

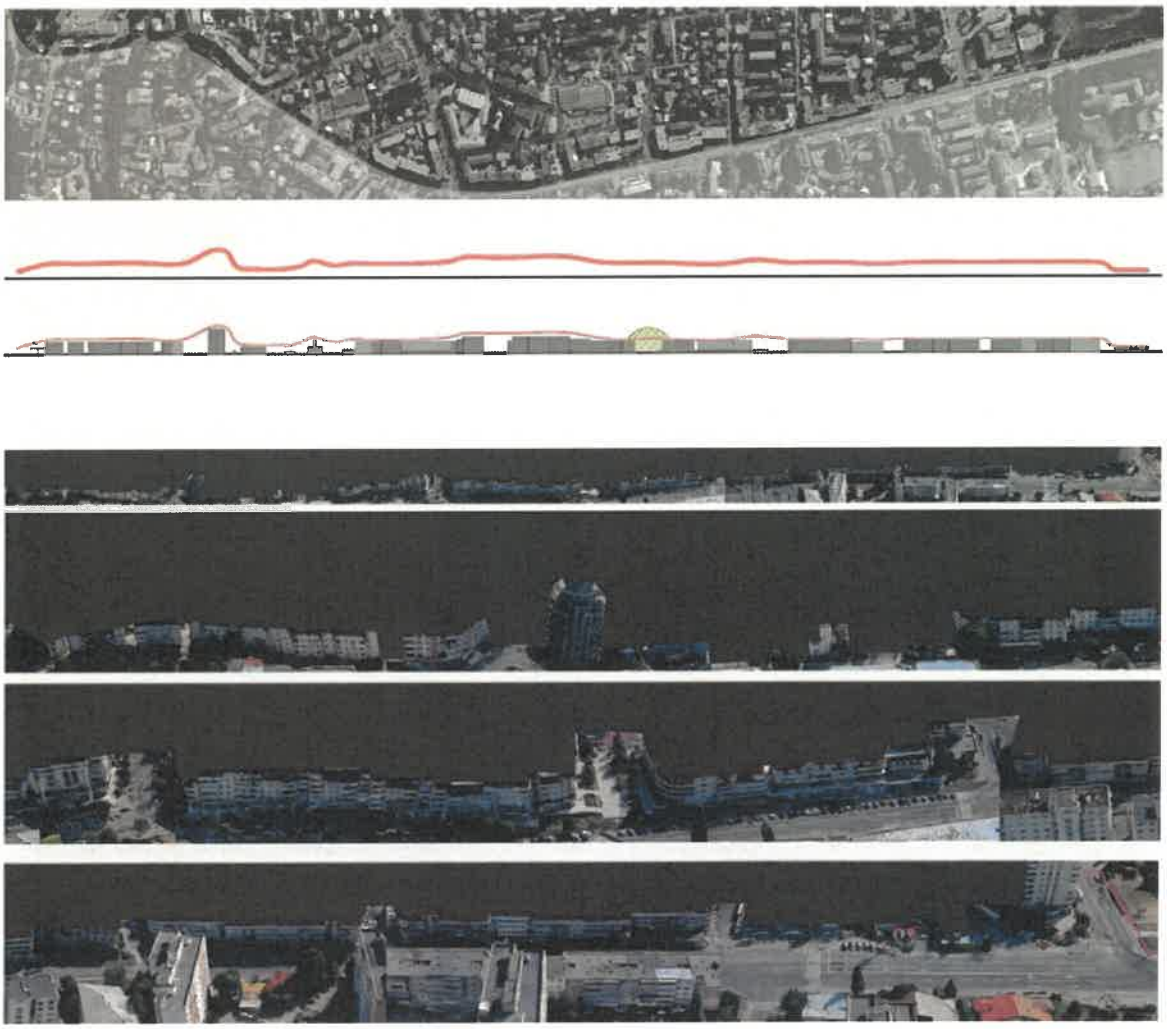

Front stradal existent - front estic

Se poate observa că silueta longitudinală a Bulevardului Carol I aferentă frontului vestic este mai vibrantă decât cea opusă sinusoidală pe partea dinspre sud, aproape liniară în zona centrală, descrescând spre nord în zona cinematrografului, și revenind la înălțimea medie în extremitatea nordică.

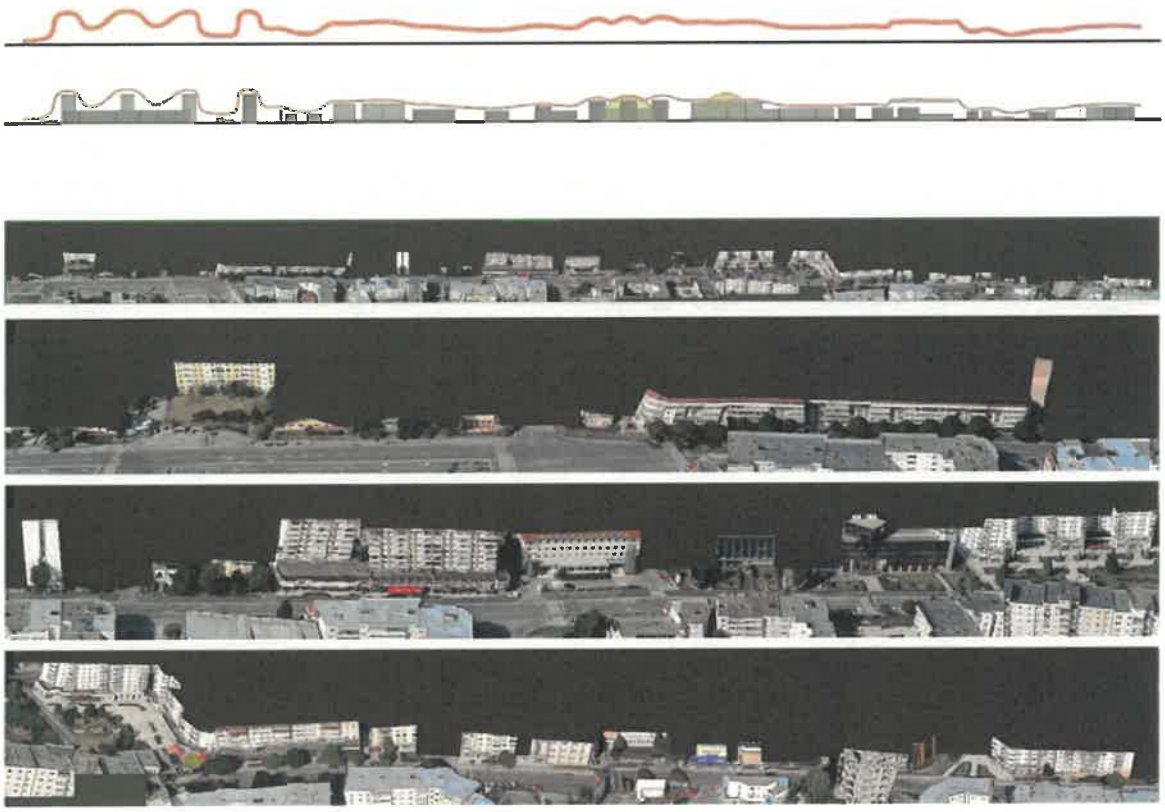

Front stradal existent - front vestic

Silueta transversală a sitului, în zona intersecției dintre Bulevardul Culturii cu Calea Doftanei este una dinamică, datorită trecerii bruște de la un regim mic de înălțime (P+1-2) la unul mare (P+6-7). Analizând cele două fronturi din schemele de mai jos, creșterea înălțimii în zona intersecției accentuează importanța spațiului central.

Frontul nordic

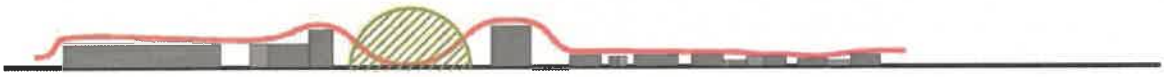

Frontul sudic

Bulevardul Carol I prezintă un front diversificat pe tot parcursul său. Pe diferite segmente acesta este continuu, iar pe altele acesta este discontinuu sau chiar destructurat.

În vederea analizei fronturilor s-a împărțit aria de studiu în următoarele zone pentru fiecare dintre acestea identificându-se diferite caracteristice din punct de vedere a conformării fronturilor.

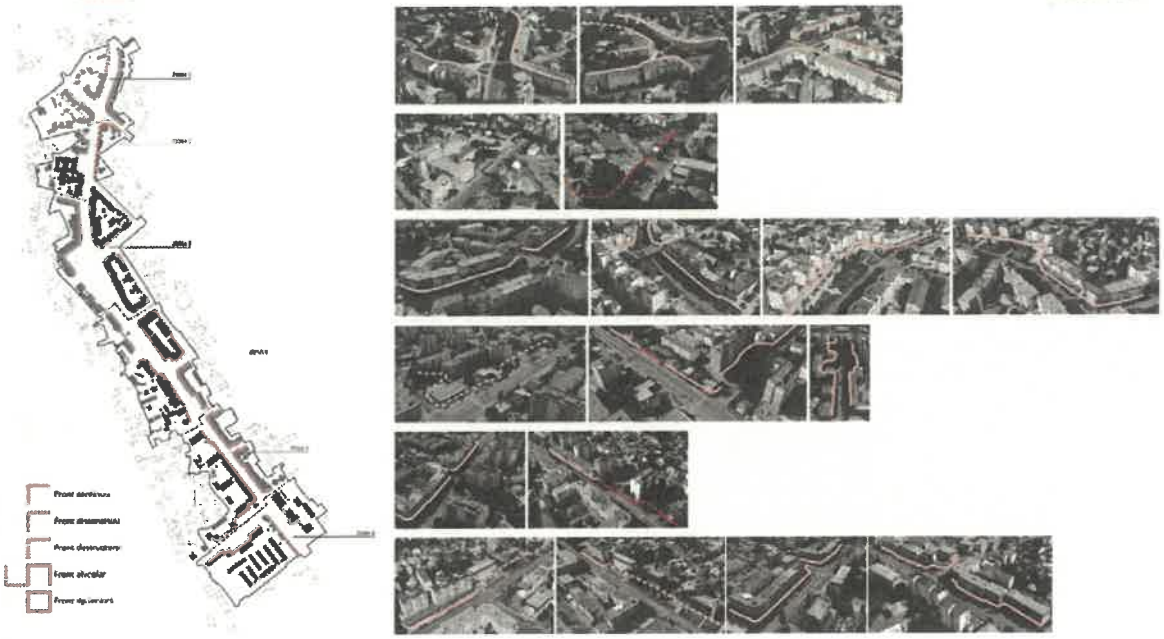

Tipuri de fronturi

- **Zona 1 – între Strada Goleşti şi Parcul Trandafirilor / Str. 1 Decembrie 1918** prezintă în general un front continuu, iar pe segmentul cu Biserica Adormirea Maicii Domnului acesta este discontinuu. Pe acest scurt segment aliniamentul vegetal cu arbori maturi şi vegetaţia din gradina de faţadă a bisericii susţine echilibrul spaţiului stradal, deşi din punct de vedere volumetric construcţiile sunt dezechilibrate ca regim de înălţime, retrageri faţă de aliniament şi gabarit.

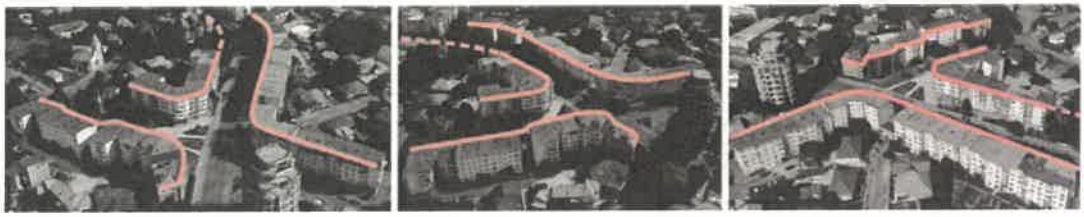

- **Zona 2 – între Parcul Trandafirilor / Str. 1 Decembrie 1918 şi Str. Grigore Nicolae / Str. Henri Coandă** are în principal un front discontinuu şi alveolar, pe partea cu Spitalul Municipal, iar pe partea estică frontul este destructurat şi nesusţinut prin alte elemente (vegetaţie înaltă de aliniament sau vegetaţie aferentă grădinilor de faţadă).

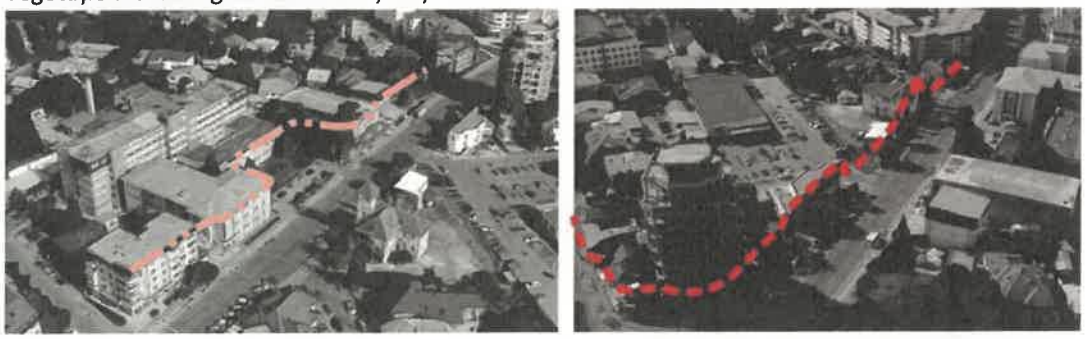

- **Zona 3 – între Str. Grigore Nicolae / Str. Henri Coandă și Piața ceasului / Construcția fostei Băncii Comerciale** - are un front continuu, urmat de un front continuu de tip alveolar, fiind accentuat de parterul construcțiilor de locuințe colective. La nivelul ochiului, privind dinspre extremitățile segmentului analizat, fronturile lungi și vegetația bogată care umple golurile dintre insulele urbane generează percepția unui front complet închis, alveolar și dinamic.

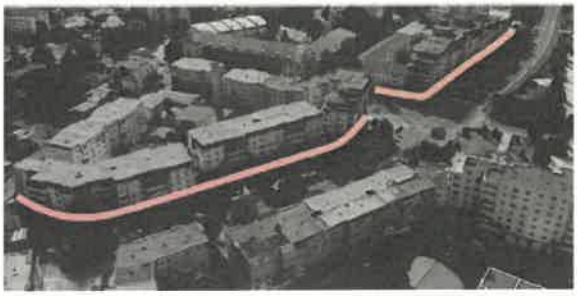
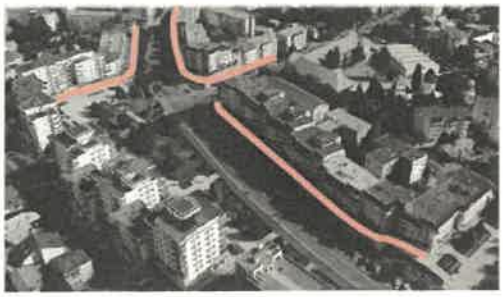

- **Zona 4 – între Piața Ceasului și Aleea Zânelor/ Str. Mihail Kogălniceanu** - are un front continuu pe partea estică, accentuat de linia parterului a locuințelor colective. Pe partea vestică bulevardul are un front discontinuu susținut de grădini de fațadă deschise atât fizic cât și vizual publicului, generat de trei construcții similare ca și gabarit și înălțime, cu distanțe aproximativ egale între ele.

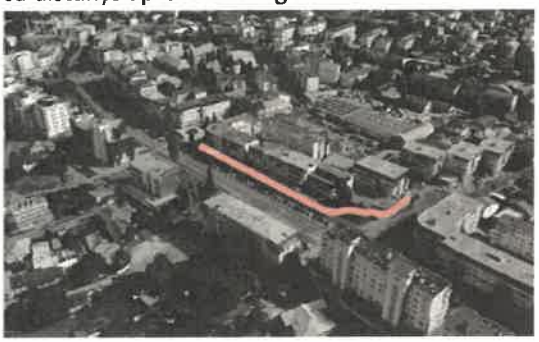

- **Zona 5 – între Strada Mihail Kogălniceanu /Aleea Zânelor și Strada Sondei / Strada Schelelor**. Frontul estic este continuu, accentuat de parterele comerciale, iar frontul vestic prezintă o succesiune de tipologii (continuu, accentuat de elemente arhitecturale de tip portic, discontinuu retras de la aliniament, discontinuu amplasat pe aliniament, continuu accentuat de linia parterului comercial) generând o imagine destructurată a bulevardului, cu spații largi neconstruite și neamenajate sau cu regim de înălțime discrepant.

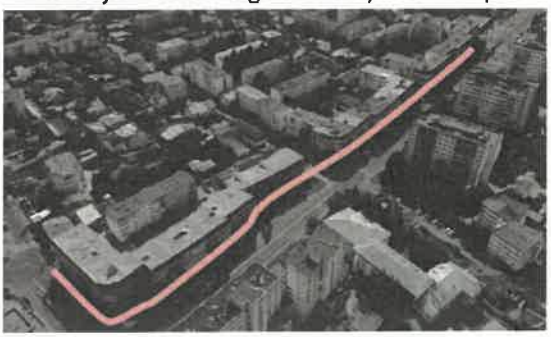

- **Zona 6 – între Strada Sondei / Strada Schelelor și Strada Erupției / Strada Occidentului prezintă**
  Acest segment prezintă în general un front discontinuu și destructurat pe partea estică, generat de construcții cu gabarite și înălțimi diferite, cu retrageri diferite de la aliniament.
  Pe partea vestică frontul este discontinuu, generat de construcții P+M, retrase de la aliniament după o aliniere clar definită. Regimul mic de înălțime permite observarea locuințelor de locuințe colective înalte din rândul doi, care generează o a doua aliniere, posibil de perceput de la nivelul pietonului.

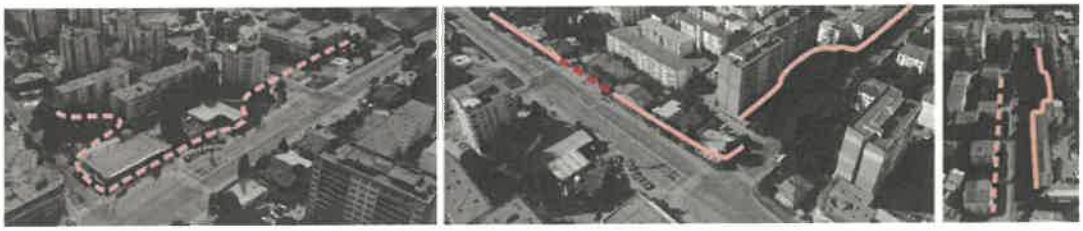

2.8. Modul de percepere a spațiului de pe principalele direcții de circulație

În prezent Bulevardul Carol I este un traseu de tranzit la nivelul spațiului urban alcătuit din mai multe secvențe.

Distanța dintre intersecții

Secvențialitatea este dată de intersecțiile dintre Bulevardul Carol I cu arterele adiacente. Astfel, distanța dintre intersecțiile cu Bulevardului Carol I este, în medie, între 135-250 m.

Conform AND 600/2010 arterele sunt clasificate după funcționalitate. Astfel se identifică următoarele clase de artere:

- Clasa II – Artere colectoare distribuitoare (artere care preiau într-o măsură mică traficul de tranzit și într-o proporție mai însemnată traficul de legătură între diferite componente zonale relativ apropiate sau colectează/distribuie traficul din arealuri construite apropiate) – Bulevardul Carol I și Calea Doftanei;
- Clasa III – Artere locale (artere care preiau în mod particular traficul local) – Str. Orizontului, Str. Erupției, Str. Schelelor, Str. Sondei, Str. Maramureș, Str. Toma Ionescu, Str. Mihail Kogălniceanu, B-dul Culturii, Str. Mărășești, Str. 1 Decembrie 1918 și Str. Golești;

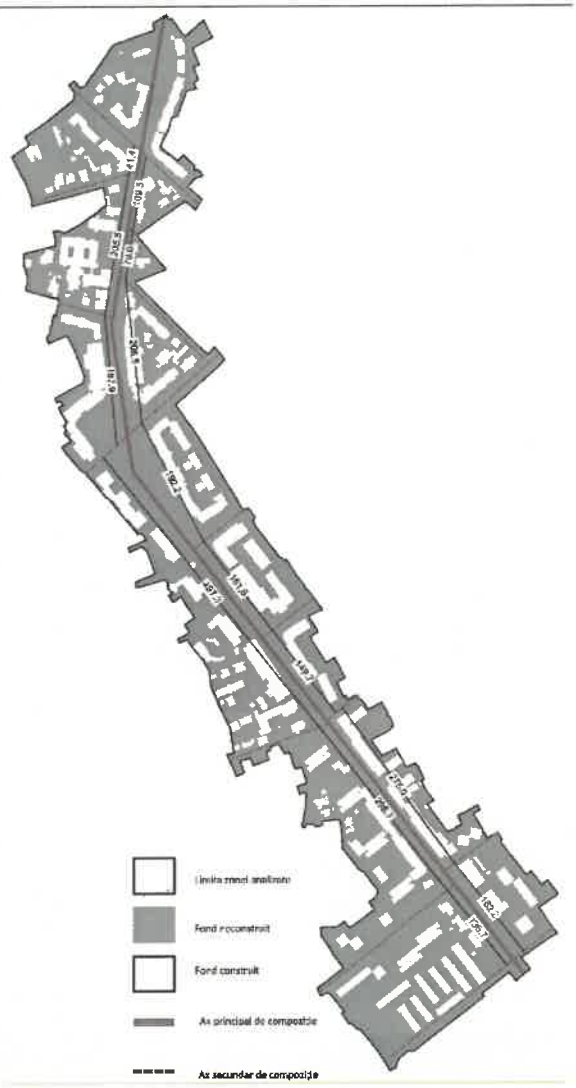

Distanța minimă dintre intersecții conform AND 600/2010 este dată de viteza reglementată pe artera respectivă și de clasa funcțională a arterei.

Figură 1 Panouri limitare de viteză direcția spre Bulevardul Culturii

Panouri limitare viteză direcția Strada Orizontului

Conform panourilor de limitare a vitezei, care s-au identificat pe parcursul Bulevardului Carol I, s-a constatat fie lipsa acestora, fie necorelarea de pe o direcție de mers pe alta. Astfel, pe direcția de mers către nord limitarea este de 60 de km, iar către sud limitarea este de 30 de km pe zona studiată.
Luând în considerare cele menționate anterior distanțele minime între intersecție ar trebuie să fie:

- Clasa I pentru viteză mai mică de 60km/h –acest tip de arteră nu ar trebui să aibă o viteză mai mică de 60km/h;
- Clasa I pentru viteza cuprinsă între 60-100 km/h – intersecțiile are trebuie să aibă o distanță minimă de 1000 m;
- Clasa II pentru viteză mai mică de 60km/h – intersecțiile ar trebui să aibă o distanță minimă de 600 m;

Modul de percepere al spațiului de pe principalele direcții de circulație
Principala direcție de circulație la nivelul zonei analizate este Bulevardul Carol I, care reprezintă și axul compozițional principal al sitului analizat. Acesta are un traseu liniar cu o inflexiune la intersecția dintre Bulevardul Carol I cu Bulevardul Culturii și Calea Doftanei. S-au identificat 3 zone care determină direcțiile principale de percepție pe Bulevardul Carol I:

Prima zonă este cuprinsă între Strada Orizontului până la Strada Mihail Kogălniceanu. Traseul este unul liniar de pe care se percep fronturile blocurilor de locuințe colective.

- Pe sensul de mers spre nord: capătul de perspectivă, la finalul traseului este reprezentat de blocurile de locuințe colective care delimitează Parcul Milia, pe zona de nord-vest. Din zona intersecției cu Strada Orizontului, în zilele însorite se pot percepe munții ca și capăt de perspectivă. Ritmul traseului este dat de parterele comerciale și de vegetația de aliniament.

- Pe sensul de mers spre sud: capătul de perspectivă nu are o prezență fizică, acesta fiind reprezentat de limita orizontului. Perspectiva este accentuată de liniaritatea traseului și de vegetația de aliniament.

A doua zonă este cuprinsă între Strada Mihail Kogălniceanu și până în Strada Grigore Nicolae. Traseul este liniar cu o ușoară inflexiune a bulevardului care conferă dinamism spațiului parcurs.

- Pe sensul de mers spre nord, datorită curbei pe care o face bulevardul între Piața Ceasului și Strada Serg. Maj. Grigore Nicolae, capătul de perspectivă este constituit din frontul blocurilor de locuințe colective aflate la nord-vest de Parcul Milia dublat de vegetația din cele două parcuri.
- Pe sensul de mers spre sud, capătul de perspectivă este reprezentat de frontul cele trei construcții de pe latura vestică a bulevardului (Construcția Fostei Bănci Comerciale, Clădirea veche a Poștei și Hotelul Muntenia). Elementele percepute nu sunt amplasate într-un mod armonios din punct de vedere compozițional, în partea centrală a imaginii rezultate fiind amplasat cel mai jos element volumetric – Hotelul Muntenia.

A treia a zonă este cuprinsă între Strada Grigore Nicolae și Strada Goleşti. Traseul este liniar cu mici inflexiuni în zona Bisericii Adormirea Maicii Domnului, conferind dinamism imaginii urbane pe parcursul traseului. Fronturile sunt continue, discontinue și, pe alocuri, destructurate. Segmentele care se percep destructurate sunt cuprinse între străzile Henri Coandă și 1 Decembrie 1918 și în dreptul Bisericii Adormirea Maicii Domnului.

- Pe sensul de mers spre nord: capătul de perspectivă al traseului, este frontul blocurilor de locuințe colective cu un regim de înălțime de P+3E+M, în lateral percepându-se foarte pronunțat atât Turnul construcției cu ceas cât și turnul nefinalizat de la intersecția cu Strada 1 decembrie 1918, elemente puternice din punct de vedere al imaginii urbane.
- Pe sensul de mers spre sud: privind din dreptul bisericii Adormirea Maicii Domnului, capătul de perspectivă, poziționat ușor lateral stânga, este reprezentat din nou de turnul nefinalizat de la intersecția cu Strada 1 decembrie 1918

De pe străzile secundare, la intersecția cu Bulevardul Carol I, perspectiva este foarte diferită de la o zonă la alta. Capătul de perspectivă în anumite situații este un element vertical (blocuri de locuințe colective P+10E – intersecția cu Strada Orizontului) sau element orizontal (frontul blocurilor de locuințe colective de maxim P+4E+M – Strada Sondei, Strada Grigore Nicolae și Strada Castanilor).

Există capete de perspectivă care nu sunt susținute prin elemente verticale sau volumetrice, în cele mai multe cazuri punctul central vizual aflându-se între două elemente volumetrice și/sau verticale.

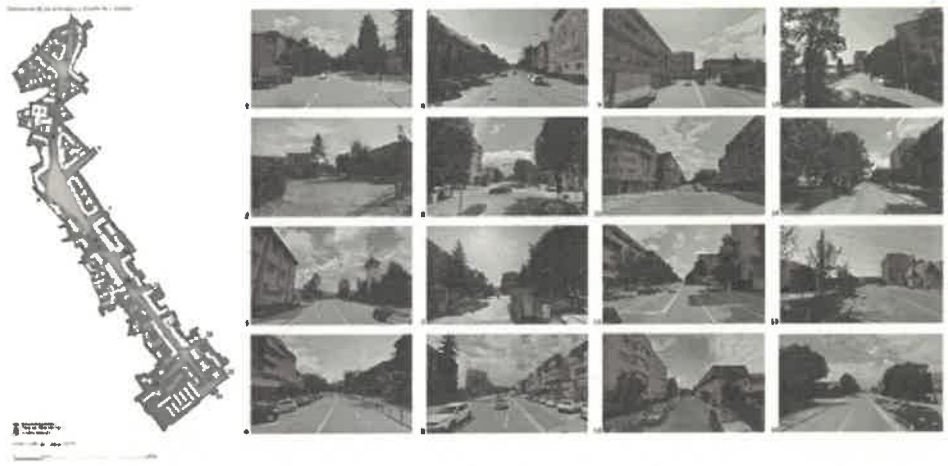

Relația dintre traseul străzii și topografia terenului

Zona analizată prezintă o ușoară declivitate spre sud (pantă cuprinsă între 0.9 și 1.7%), aceasta fiind ușor resimțită la nivelul pietonului/observatorului, în special în zona intersecției dintre Bulevardul Carol I și Calea Doftanei.

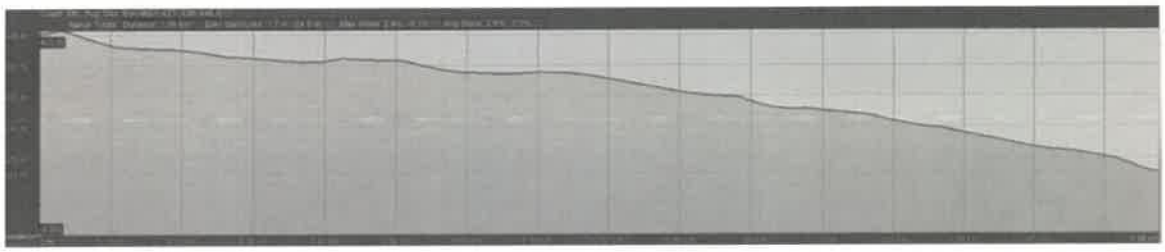

Figură 2 Elevația Bulevardului Carol I

Imagine satelit Google Earth Pro

Bulevardul Culturii până la intersecția cu Bulevardul Carol I are o ușoară declivitate către vest (pantă cuprinsă între 0.8 și 1.3%), aceasta fiind ușor resimțită la nivelul observatorului, în special de la Strada Griviței.

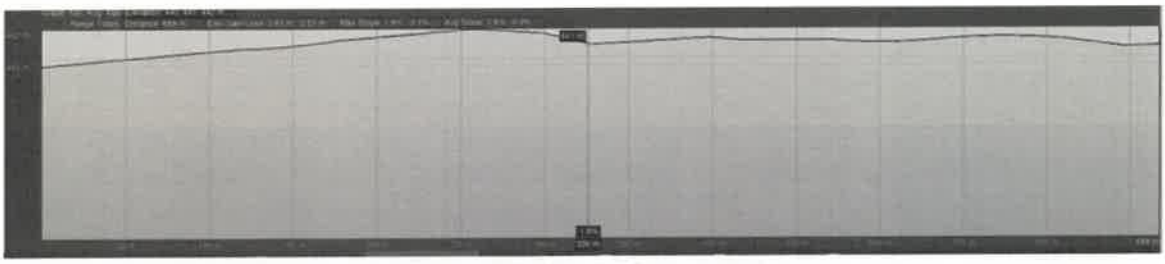

Elevația Bulevardului Culturii și Calea Doftanei

Calea Doftanei până la intersecția cu Bulevardul Carol I nu prezintă declivitate (pantă cuprinsă între 0.4 și 0.7%), aceasta nu se simte la nivelul observatorului.

Logica geometrică a traseului principal

Traseul principal este unul liniar cu o inflexiune (cu o rază de aproximativ 250 m și un unghi de 42° între cele 2 direcții) la intersecția dintre Bulevardul Carol I și Calea Doftanei.

Din punct de vedere geometric, traseul Bulevardului Carol I are 2 direcții principale pe direcția N-S și NV-SE. Cele 2 axe se racordează printr-un arc de cerc cu o rază de 250 m și formează un unghi de 130°. Intersecția celor 2 axe creează punctul central și de greutate al zonei.

Axele principale sunt străpunse de către axe secundare fără o regulă sau distanță egală între acestea. Axele secundare la intersecția cu axele principale nu sunt continuate sau dacă se continuă acestea sunt decalate.

Relația dintre geometria traseului și elemente de climă

Bulevardul Carol I de la Strada Orizontului până la intersecția cu Calea Doftanei are axul orientat pe direcția– sud-vest - nord-vest, aceasta fiind și direcția vântului predominant, creându-se un culoar de curenți de aer care se oprește Blocurile de locuințe colective ce mărginesc la nord-vest parcurile din zona centrală.

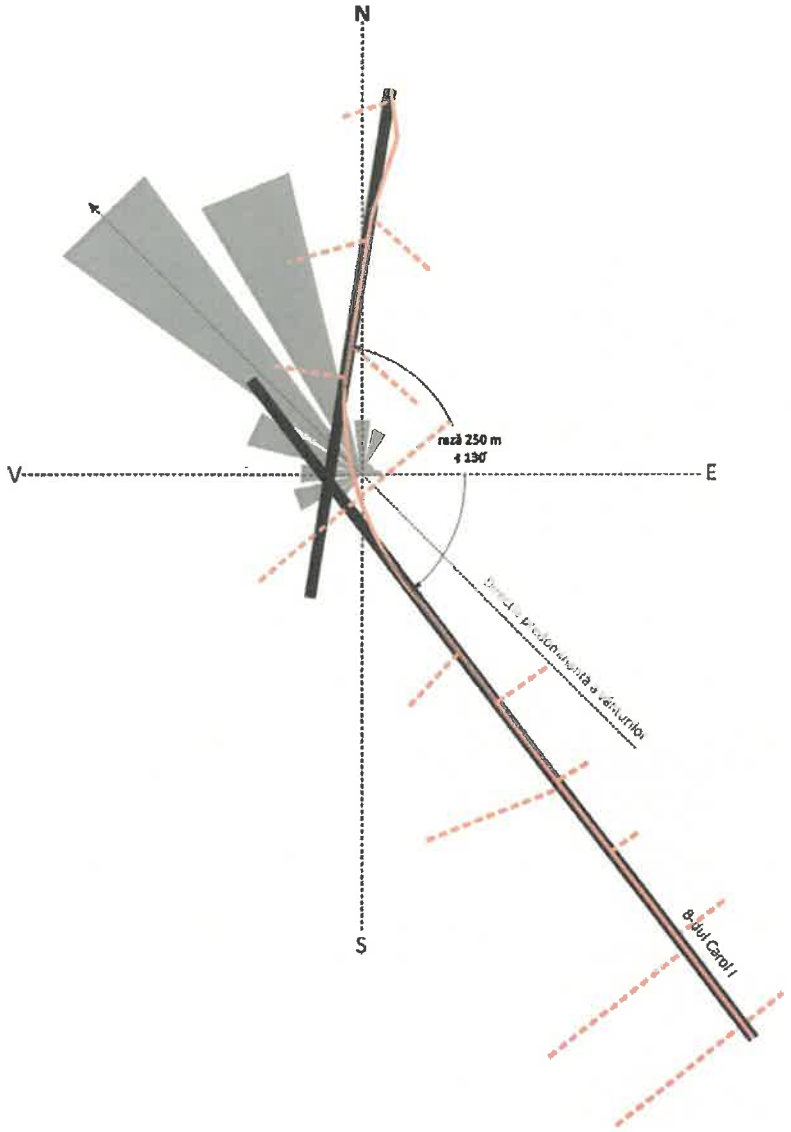

Relația dintre geometria traseului și elemente de climă

Rolul traseelor în zonă

Rolul circulațiile din zona de studiu pot fi categorisite după rolul și importanța pe care o au la nivel zonal sau local.

Astfel putem spune că Bulevardul Carol joacă mai multe roluri în cadrul orașului: acela de a asigura legătura cu restul localităților, dublând traseul Drumului Național 1, are un rol de legătură a majorității reperelor funcționale și a obiectivelor de utilitate publică în cadrul orașului dar și rol de promenadă, fiind adiacent parcurilor centrale.

Traseul Străzii Calea Doftanei are de asemenea un dublu rol, acela de a face legătura dintre centrul orașului cu localitățile învecinate dar și acela de a lega, împreună cu prelungirea sa – Bulevardul Culturii,

repere funcționale importante la nivelul orașului (Primăria, Poliția, Colegiul național Nicolae Grigorescu, rafinăria Steaua Română, etc).

Străzi secundare care traversează situl, cum este de exemplu Strada Republicii, pe lângă accesarea proprietăților adiacente, au rol de tranzit și de staționare pentru utilizarea pieței centrale agroalimentare.

Strada Griviței are rolul de a dubla traseul bulevardului și de a da acces imobilelor din zona adiacentă. Pe toată zona studiată există numeroase străzi care au doar rol de acces la spațiile tehnice de la parterul imobilelor de locuințe colective și pentru utilizarea locurilor de parcare din incintele formate de acestea.

2.9. Elemente de reper – accente verticale;

„Reperele, referințele punctuale considerate externe observatorului, sunt elemente fizice care pot varia foarte mult ca scară."

Există o tendință a observatorului de a se baza pe sisteme de repere pentru a se orienta. Folosirea reperelor implică individualizarea unui element dintr-un câmp larg de posibilități. Acestea devin mai ușor de identificat dacă au o formă clară, dacă sunt în contrast cu fundalul și dacă există ceva remarcabil în localizarea lor spațială. Contrastul dintre obiect și fundal pare a fi principalul factor.

O poziție spațială remarcabilă poate transforma elementele în repere în două moduri: prin favorizarea vizibilității elementului din mai multe puncte sau prin stabilirea unui contrast local față de elementele din vecinătate prin variații de retragere de la aliniament sau a înălțimii.

Amplasarea la o intersecție ce implică o opțiune de traseu conferă forță unui reper.

În zona analizată s-au identificat mai multe repere, acestea în general fiind elemente construite și monumente cu o formă particulară care se pot identifica cu ușurință.

Tipuri de repere:

- Funcționale și volumetrice – Construcția veche a Poștei, Casa Tineretului;
- Funcționale - Centru Național de Informare și Promovare Turistică Câmpina, Spitalul Municipal Câmpina, Colegiul Național Nicolae Grigorescu, Piața agroalimentară;
- Simbolic – Ceasul din piațeta dintre B-dul Carol I și Str. Mihai Eminescu, Parcul Milia, Biserica Adormirea Maicii Domnului;
- De localizare sau pentru descrierea unei zone - benzinăria OMV (fostul Peco);
- Accent de înălțime - Construcție nefinalizată de la intersecția B-dului Carol I cu Strada 1 Decembrie
- Volumetric – Construcția fostei bănci Comerciale, Școala Generală nr. 2.

Se pot identifica elemente de reper construcții care, deși din punct de vedere estetic nu au o valoare considerabilă, datorită funcțiunii pe care o au sau au avut-o la un moment dat, datorită tipologiei frontului diferită față de specificul zonei, datorită imaginii contrastante pe care o generează sau datorită gabaritului.

Fosta construcției a poștei și BCR

Ca și categorie particulară a reperelor volumetrice o reprezintă accentele verticale, cu rol important în imaginea urbană. Volumele în sine pot constitui accent vertical din anumite puncte de observare și se pot pierde în peisajul urban din altele.

Spre exemplu, de pe Strada Sondei, Strada Maramureș și de pe Strada Toma Ionescu, lamele de locuințe colective amplasate perpendicular pe bulevard constituie accente verticale vizibile din aceste străzi dar ele se pierd în peisajul urban când privești din bulevard. Capete de perspectivă reprezentate de aceste accente verticale nu joacă un rol de reper nici măcar la nivelul străzilor din care sunt vizibile: funcțiunile nu sunt reprezentative iar compoziția urbană rezultată nu are un impact semnificativ pentru pieton. Prin urmare, simpla dimensiune sau înălțimea nu joacă un rol decisiv în generarea unui reper, lipsint elementele de compoziție sau importanța funcțiunii.

Un alt reper vertical din zona studiată este reprezentat de Turnul aflat in construcție la intersecție dintre bulevard și Strada 1 decembrie 1918, care din anumite puncte de perspectivă îl contrabalansează într-un mod armonios pe cel al construcției cu ceas de la Intersecția dintre Strada Henri Coandă și Bd. Carol I.

Nefiind capăt de perspectivă, având o poziție laterală față de stradă, permite observarea din bulevard a peisajului natural și a reliefului din jurul orașului.

O importanță majoră o capătă Parcul Trandafirilor, continuat spațial cu Strada 1 decembrie 1918 datorită accentului vertical (turnul aflat in construcție) care anunță spațiul deschis publicului, atât din Bulevard cât și de pe străzile secundare.

Turnul joacă rol și de capăt de perspectivă privind dinspre parcul trandafirilor către bulevard.

În același timp, în cazul finalizării construcției , turnul ca și volum, ar putea să reprezinte punctul de plecare pentru structurarea frontului din zona de care aparține, ameliorând imaginea și participând la revitalizarea zonei, ca reper pentru segmentul din care face parte.

2.10. Secvențe peisaj – percepția în mișcare;

Mișcarea desemnează schimbarea, transformarea obiectelor și fenomenelor lumii materiale sau ideale. Mișcarea se referă la deplasarea obiectelor în spațiu, la schimbarea poziției lor într-un interval de timp determinat.

Percepția mișcării este considerată vitală atât în lumea animală, cât și în lumea umană.

La baza percepției mișcării stă înregistrarea modificărilor succesive ale poziției obiectului dat față de punctul inițial și față de reperele din jur.

Nu percepem mișcarea propriu-zisă ci obiectele în mișcare. Distingem direcția de depalsare a obiectului și viteza.

Exactitatea aprecierii depinde de distanța la care ne aflăm de obiect și de prezența sau absența unor repere în spațiul în care are loc deplasarea. Astfel, mișcarea va fi percepută mai adecvat în cazul în care obiectul care se mișcă se află mai aproape de noi, iar spațiul din jur este marcat cu diferite puncte de reper.

De asemenea mișcarea pe orizontală - la suprafața solului se percepe mai corect decât cea pe verticală sau decât cea pe orizontală care se desfășoară la înălțime. Aprecierea direcției este mai exactă decât aprecierea vitezei.

Erorile cele mai mari se înregistrează în estimarea vitezelor foarte mici și foarte mari. Impresia mișcării se poate provoca și prin prezența unor imagini în sine statice.

Iluziile care apar în timpul percepției mișcării pot fi considerate un alt mecanism specific al acesteia.

Iluziile se datorează lipsei unor puncte de reper. De îndată ce asemenea puncte de reper sunt fixate, iluziile dispar. Se demonstrează în felul acesta importanța reperelor în buna funcționare a percepției mișcării.[8]

„Percepția arhitecturii este în principal vizuală și kinestezică. Experiența estetică a ambientului este totuși o problemă a tuturor simțurilor noastre...Sunt situații când auzul, mirosul și simțul tactil sunt mai importante decât văzul. Mișcarea corpului în spațiu, deși nu este unul din cele cinci simțuri ale noastre, ne oferă adesea măsura lucrurilor și a spațiului. Parcurs, vizită, dans, gest, ... permit aprecierea grandorii și explorarea ascunsului: apropierea, depărtarea, conturarea, ascendența, descendența, intrarea, ieșirea ..., sunt toate semnale care ne invită la autocontrol, a ceea ce dorim să vedem, să ascultăm, să simțim sau să gustăm, să atingem într-un mediu dat. Arhitectura nu este o imagine precum un desen ori o fotografie. De îndată ce a fost construită, ea devine scenă și cel mai adesea scenariu de parcurs și gest, văzută ca pe o succesiune de senzații."(Pierre von Meiss)

Parcursul – presupune străbaterea unui anumit traseu în timp, prin care spațiul are o percepție cinematică și secvențială. Traseul parcursului depinde de intenția celui care parcurge, și nu are neapărat ierarhie sau fluență.

Analiza secvențială – percepția unei succesiuni dată de deplasare. Ideea secvențialității vizuale provine direct din cinema și aplicată la oraș permite studiul modificării câmpului vizual al unui parcurs. Pe parcursul pe care un observator avansează se pot decupa un anumit număr de secvențe, fiecare alcătuită dintr-o succesiune de planuri care determină câmpul vizual.

Analiza percepției spațiului – secvența parcursului poate fi evocată prin ritmuri ale maselor construite de-a lungul unui traseu, prin lățirea sau îngustarea spațiului, prin diferiți factori de bruiaj ai contextului construit.[9]

Putem spune de asemenea că, parcursul spațiului poate fi o scenă pregătită pentru observator, la care acesta poate participa și interacționa. Astfel, cadrul construit și elementele din jur alcătuiesc o scenă care se schimbă în fiecare moment, în funcție de o mulțime de factori cum ar fi actori urbani, vremea, funcțiunile, spațiul public etc. De fapt, vorbim de scenografia zonei centrale a municipiului, ca fiind într-o metamorfoză continuă.[10]

[8] **Arnheim, Rudolf – *Arta și percepția vizuală***, Editura Meridiane, 1979

[9] **Criterii de analiză urbană – analiză multicriterială** - https://issuu.com/majabaldea/docs/analiza_studiu_oras

[10] Revista Igloo #201_scenografie și arhitectură, aprilie-mai 2021

Secvențe, frecvențe și intensitatea spațiului

Bulevardul Carol I are un traseul liniar cu o inflexiune, prezintă o serie de secvențe ale peisajului urban, susținute fie prin fronturi fie prin vegetație.

Artera reprezintă în sine o serie de secvențe, care în funcție de poziția și mișcarea observatorului în spațiul studiat, se vor percepe diferit. Așa cum analizam în capitolele precedente, accentele verticale se pot materializa doar din anumite puncte așa cum capetele de perspectivă se pot modifica complet pe parcursul unui traseu.

Imaginea reliefului din jurul orașului se conturează doar din câteva puncte ale sitului, iar perspectivele se accentuează doar pe segmentele în care fondul construit sau vegetația de aliniament are un ritm.

Pe parcursul traseului, cele mai multe secvențe diferite se suprapun în zona centrală, adică la intersecția dintre Bulevardul Carol I cu Bulevardul Culturii și Calea Doftanei.

Dacă ar fi să vorbim de o frecvență și o intensitate a spațiului urban, am putea să considerăm că aceasta ar fi dată de utilizarea spațiului de către locuitori, vizitatori, etc.

Gradul de utilizarea a spațiului poate fi generat de mai mulți factori, și anume:

- Funcțiunile construcțiilor (comerț, servicii, etc.);
- Tipul de front al construcțiilor (ex: un front de tip alveolar poate atrage pietoni și poate genera zone de odihnă)
- Spațiile verzi și amenajarea acestora (Parcul Milia și Barbu Stirbey);
- Amenajarea spațiilor pietonale aferente parterelor comerciale ale blocurilor de locuințe colective;
- Retragerile construcțiilor față de zona pietonală (dimensiunile corecte ale trotuarelor, nici prea înguste dar nici ieșite din scară, joacă un lor foarte important în atragerea de fluxuri pietonale)

- Vegetația prezentă pe traseu, care joacă un rol extrem de important, mai ales în sezonul cald.

Prin suprapunerea elementelor de secvențialitate, frecvență și intensitate, se poate observa că cel mai important spațiu urban, la nivel de percepție, este zona centrală (începând de la Strada Mihail Kogălniceanu și până la Strada Grigore Nicolae).

În momentul în care, observatorul se află în mișcare, primul contact cu zona de studiu, în sud, este la intersecția cu Strada Schelelor și Sondei. În zona de nord, contactul cu zona de studiu este reprezentată de intersecția cu Strada Golești.

Apariția blocurilor de locuințe colective, frontul continuu/discontinuu și alinierea la bulevard, lățimea căilor de circulație, determină atât modul de percepere a spațiului și, prin urmare a gradului de utilizare a zonei.

De asemenea, funcțiunile reprezintă un punct important al percepției în mișcare a observatorului.

Funcțiunile de la parterele blocurilor de locuințe colective sau cele care utilizează un spațiu mai generos (Biserica Adormirea Maicii Domnului, Parcul Milia și Barbu Stirbey) se percep ușor din mișcare și atrag vizual observatorul prin dimensiune și culoare.

CAPITOLUL III – EVIDENȚIEREA DISFUNCȚIONALITĂȚILOR ȘI PRIORITĂȚI DE INTERVENȚIE;

3.1 Disfuncționalități la nivel general

La nivelul zonei analizate s-au identificat următoarele disfuncționalități, pe diferite paliere de studiu:

- Din punct de vedere morfologic:
  - trecerea bruscă de la țesutul de locuințe cu regim mic de înălțime la blocuri de locuințe colective, întâlnit de-a lungul întregii limite a zonei studiate;
  - lipsa unui echilibru volumetric între fronturi, pe unele segmente;
  - existența unor segmente de front destructurat, fără coerență la nivel volumetric retrageri, tipuri de fronturi stradale;
  - Distanțe insuficiente între aliniamente, pe unele segmente în care se intersectează țesutul tradițional cu cel al blocurilor de locuințe colective
  - Zone cu diferențe foarte mari de înălțime a construcțiilor cu deschidere la bulevard
- Din punct de vedere funcțional:
  - spațiile comune (incintele) ale blocurilor de locuințe colective nu sunt amenajate corespunzător pentru locuitori – în prezent acestea funcționează ca spații de parcare și aprovizionare;
  - Lipsa unei sistematizări clare a spațiilor pentru parcare și acces din zonele comune ale blocurilor de locuințe colective.
  - spațiului public central nu este valorificat pentru a reprezenta importanța sa la nivelul municipiului;
  - Existența unor spații verzi care nu au un rol clar pentru locuitori
- Din punct de vedere al imaginii urbane:
  - Existența unor spații publice lipsite de caracter, slab definite;
  - Utilizarea de materiale și culori care contrastează cu specificul zonei;
  - Valorificarea slabă a perspectivelor către zonele muntoase și deluroase din jurul orașului;

- Schimbarea bruscă a peisajului urban, la intersecția celor două tipuri de țesut identificate în zonă
- Conformări diferite ale volumelor care conturează spațiile publice.
- Lipsa unei coerențe în tratarea fațadelor, la nivel de finisaje și culori.
- Imaginea zonei centrale este predominată de mașinile parcate de-a lungul bulevardului
- Existența unor construcții nefinalizate;
- Calcane de dimensiuni mari vizibile din domeniul public, atât de pe bulevard cât și din străzile adiacente.

3.2. Concluzii

Forma spațiului urban analizat este definită de traseul principal al bulevardului. Din punct de vedere geometric, traseul are 2 direcții principale pe direcția N-S și NV-SE. Acestea se intersectează, formând un unghi de aproximativ 130 de grade chiar în zona centrală.

Se mai observă cum direcția NV-SE pe segmentul inferior al bulevardului coincide cu direcția predominantă a vânturilor, lucru care poate duce la disconfort pentru utilizator.

La nivel funcțional, caracterul central al zonei studiate este relativ bine constituit, prin existența în zonă a tuturor tipurilor de obiective de utilitate publică dar și prin prezența parterelor comerciale la majoritatea imobilelor care bordează zona centrală.

Se remarcă, însă, lipsa unor spații mai largi pentru desfășurarea tuturor tipurilor de activități specifice vieții urbane. Spațiile publice existente – scuaruri verzi și piațete, trotuare largi, deși relativ bine întreținute, sunt fragmentate de bulevard și de străzile care îl intersectează, generând spații mici, care deservesc doar funcțiunile din imediata vecinătate, reducându-se astfel rolul lor la nivel municipal.

Din punct de vedere al **relației zonei studiate cu vecinătățile**, pe întreaga limită de studiu, trecerea de la țesutul specific sistematizării din era comunistă către țesutul rezidențial se realizează brusc, generând o serie de disfuncții la nivel spațial și funcțional. Se identifică două feluri de relație între cele două tipuri de țesut: relație directă, brutală, prin închiderea spre bulevard a parcelarului tradițional cu bare de locuințe colective, și o relație indirectă în care, prin sistematizare, au fost propuse incinte bordate de locuințe colective, separate de țesutul tradițional prin străzi secundare. Ambele tipuri de relație generează disfuncții în peisajul urban, primul generând vecinătăți nepotrivite între imobile de gabarite și înălțimi diferite iar cel de-al doilea generând străzi cu fronturi dezechilibrate volumetric.

Se remarcă lipsa unei relații bine definite între zona centrală și zona verde adiacentă Bulevardului Culturii, ca făcând parte dintr-un sistem municipal de spații publice verzi.

Tipologia de fronturi dominantă în zona centrală este cea continuă, accentuată de linia parterelor comerciale. Se remarcă o tipologie diferită vis-a-vis de Piața Ceasului, unde construcțiile, cu gabarite relativ mari, sunt amplasate izolat pe parcele, respectând o oarecare aliniere.

Silueta longitudinală este relativ liniară, cu zone mai înalte spre sudul sitului, pe segmentul lamelor de locuințe colective și cu fragmente joase, în zona de vis-a-vis de Spitalului Municipal, în zona bisericii Adormirea Maicii Domnului și în zona intersecției cu Strada Schelelor și Strada Erupției. Singurele accente verticale perceptibile din bulevard sunt turnul aflat în fază de șantier de la intersecția cu Strada 1 Decembrie 1918 și Turnul casei cu ceas de la intersecția cu Strada Henri Coandă. Pe frontul opus Spitalului Municipal și

în zona intersecției cu Strada Rozelor se remarcă fragmente destructurate, care modifică sinuozitatea siluetei generale.

Siluetele transversale se caracterizează, în majoritatea cazurilor, printr-o creștere bruscă a înălțimii la limita zonei studiate, mai exact la intersecția dintre cele două tipuri de țesut. Creșterea înălțimii poate avea conotații pozitive, accentuându-se astfel caracterul central, dar se observă necesitatea unor măsuri pentru ameliorarea disfuncțiilor pe limita zonei de studiu.

Având în vedere faptul că situl are un caracter longitudinal, invitând utilizatorul spațiului urban la un parcurs dinamic, se pot remarca diferite tipuri de secvențe vizuale create de morfologia fiecărui segment, care se desfășoară de la nord la sud sau în sens opus. Lipsește, însă, o marcare funcțională pe spațiul public a acestor secvențe, care să susțină importanța traseului la nivel de oraș sau teritoriu.

Din punct de vedere al imaginii de ansamblu se constată în zona centrală o valoarea medie a expresivității arhitecturale a fondului construit. În zona adiacentă, construcțiile valoroase se regăsesc punctual, atât în zona protejată cât și afara acesteia. Spațiile publice principale se află în stare bună, însă nu constituie noduri de importanță orășenească pentru rețeaua de spații verzi și nu sunt zonificate pentru activități destinate tuturor categoriilor de utilizatori. Spațiile verzi de aliniament nu au continuitate pe tot parcursul sitului, lipsind secvențial atât de pe bulevard, cât și de pe străzile adiacente.

CAPITOLUL IV – PROPUNERI DE ELIMINARE SAU DIMINUARE A DISFUNCȚIONALITĂȚILOR

4.1 Priorități de intervenție

Pentru ameliorarea sau diminuarea disfuncțiilor identificate în urma analizelor este necesară o serie de proiecte care necesită intervenții pe diverse paliere:

- Creșterea mobilității urbane nepoluante prin investiții de tip integrat în soluții inteligente aferente unui coridor de mobilitate prin redirecționarea circulației rutiere printr-un pasaj subteran în zona centrală a Municipiului Câmpina
- Reabilitarea / modernizarea străzilor din zona adiacentă
- Regenerarea spațiilor comune aferente blocurilor de locuințe colective
- Revitalizarea, extinderea, modernizarea și dotarea spațiilor publice din zona centrală
- Remodelarea, revitalizarea, reconversia și extinderea fondului construit din zona centrală
- Realizarea unor noi trasee care să conecteze sistemul de spații verzi al orașului

4.2 Recomandări

Recomandările pentru implementarea intervențiilor prioritare, rezultate în urma analizării regimul de înălțime, a siluetei urbane, a accentelor verticale și studierii relației spațial-configurative și funcționale a cadrului construit din zona studiată în raport cu cea învecinată, sunt:

- Tratarea atentă a spațiilor publice (materiale, mobilier urban, aliniamente verzi) în zonele de contact ale celor două tipuri de țesut identificate, pentru uniformizarea imaginii urbane și ameliorarea disfuncțiilor la nivel vizual)
- Sistematizarea eficientă a zonelor pentru accesuri și parcări, reorganizarea și refuncționalizarea spațiilor comune, în spațiile comune ale blocurilor de locuințe colective;
- Completarea segmentelor cu fronturi destructurate pentru ameliorarea siluetei urbane;
- Finalizarea construcțiilor aflate în stadiul de șantier;

- reabilitarea și remodelarea fațadelor blocurilor de locuințe conform unor proiecte integrate, care să respecte regulamentele locale de urbanism.
- Remodelarea parterelor comerciale conform unor proiecte integrate, care să respecte regulamentele locale de urbanism.
- Conversia funcțională și modelarea fațadelor construcțiilor neutilizate și fără valoare arhitecturală
- Punerea în valoare a patrimoniu cultural și arhitectural prin realizarea de spații urbane atractive care să permită puncte de perspectivă favorabile către construcțiile valoroase.
- Tratarea specifică a construcțiilor care reprezintă capete de perspectivă pe direcțiile vizuale principale și eliminarea elementelor care obstrucționează imaginea cadrului natural și a reliefului din jurul orașului.
- Conectarea spațiilor publice existente pentru generarea unor zone publice cu importanța la nivel municipal, prin eliminarea circulațiilor carosabile în zona centrală
- Eliminarea construcțiilor temporare de proastă calitate, a panourilor publicitare și a afișelor, și implementarea unor reguli clare, definite în regulamentul local de urbanism, pentru amplasarea anexelor gospodărești, a mobilierului specific târgurilor și piețelor volante și pentru amplasarea panourilor publicitare.
- Utilizarea, în cazul construirii, conversiei, restaurării, remodelării, construcțiilor, a unei palete de culori care să respecte regulamentele locale de urbanism
- Implementarea unor reguli clare în ceea ce privește gradul de transparență, forma, înălțimea, materialele și culorile utilizate pentru împrejmuiri, ca elemente cu importanță deosebită în relație cu spațiul public.
- Păstrarea vegetației înalte valoroase și menținerea elementelor vegetale specifice imaginii orașului (conifere, garduri vii)
- Utilizarea pe noile spații verzi a unor specii rezistente, adaptate climatului local, care nu necesită un consum mare de apă și o mentenanță dificilă.
- Plantarea unor perdele verzi dispuse pentru ameliorarea disconfortul termic determinat de culoarul format de fronturile stradale de pe bulevard, amplasate pe direcția vânturilor predominante
- Urmărirea comportamentului utilizatorilor pentru înțelegerea nevoilor acestora și satisfacerea lor prin proiectele de amenajare ale spațiilor publice.

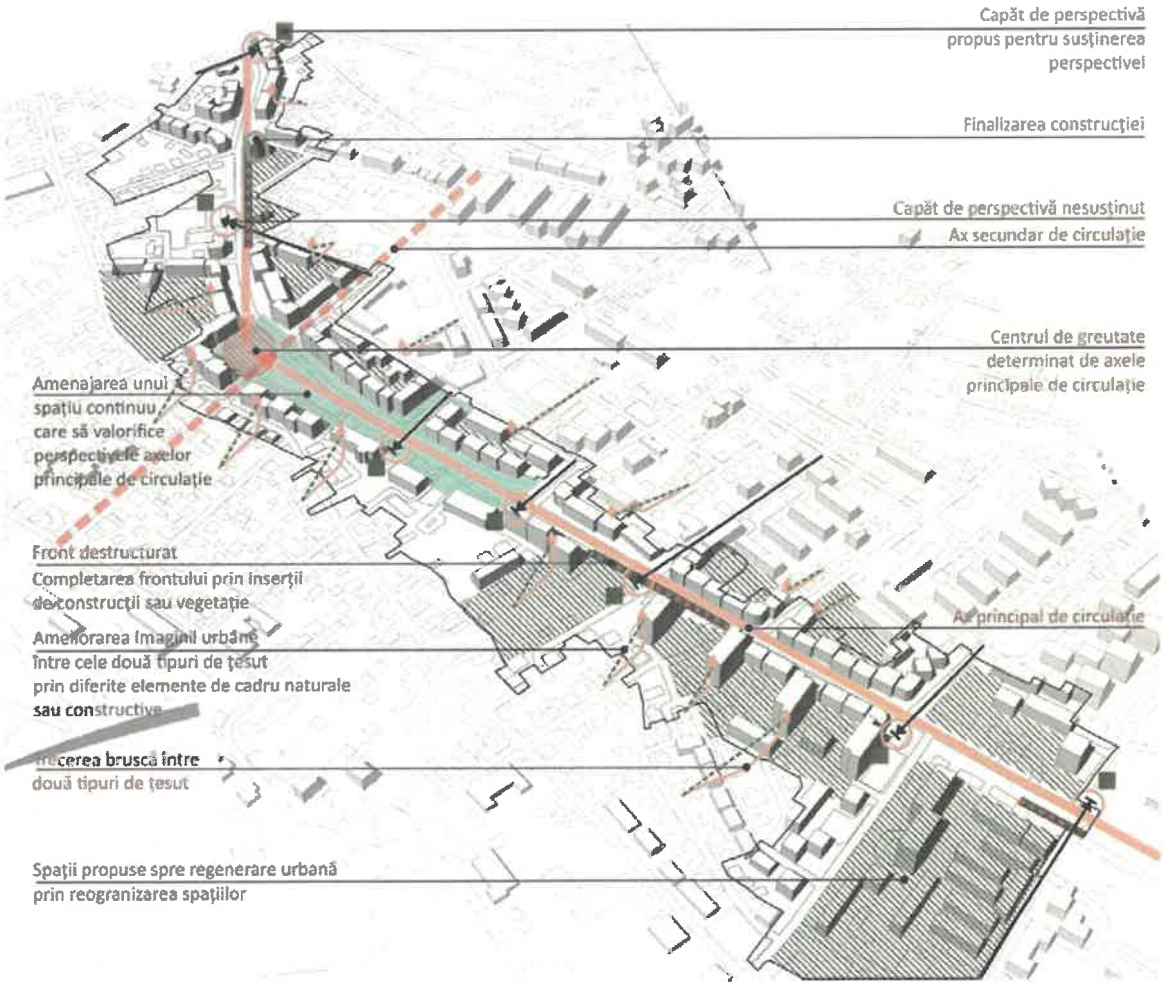

Schemă recomandări

Bibliografie

1. Arnheim, Rudolf – *Arta și percepția vizuală*, Editura Meridiane, 1979;
2. Badea, Maja – „Cum citim orașul?", https://issuu.com/majabaldea/docs/analiza_studiu_oras;
3. Berza, Victoria-Marinela, Conf. dr. Arh. – Structură și compoziție urbană – Note de curs, Universitatea „Spiru Haret" București, An universitar 2011-2012;
4. Compania Națională de Autorstărzi și Drumuri Naționale, Buletin Tehnic Rutier – Normativ pentru amenajarea intersecțiilor la nivel de drumuri publice - AND 600-2010, Editura C.N.A.D.N.R, anul IV, nr. 4/2010;
5. Davidescu, I. Al. – Noțiuni de urbanism, Biblioteca de urbanism serie nouă, București 2013;
6. Facultatea de Arhitectură Timișoara, Teoria arhitecturii – Curs 1-1 Percepție vizuală Arnheim, http://issuu.com/arhitectura1tm/docs/curs_1-1_perceptia_vazuala_-_arnheim;
7. Florescu, Tiberiu – Formă și trans-formare urbană, Editura Universitară „Ion Mincu", București, 2009;
8. Lynch, Kevin – Imaginea Orașului, Biblioteca Urbanismul serie nouă, București, 2012
9. Nicolae, V, Constantin, L. - Bazele economiei regionale și urbane, Editura Oscar Print, București, 1998;
10. Revista Igloo #201_scenografie și arhitectură, pagina 136, Aprile-Mai 2021;
11. Rock, Irvin – The Logic of Perception, Chapter 14 „The perception of Movement", MIT Press, 1985;
12. Sandu, Alexandru – Structuri urbane, note de curs, Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu", 2014;
13. Sandu, Alexandru – Compoziție urbană, note de curs, Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu", 2014;

Întocmit,

Kxl Studio SRL

Urb. Maria Costelia Clapa
Urb. Ana Maria Florea

Verificat,

Urb. Diana Constandache